

صفحه ۲

علیه طرح فاشیستی جمع آوری کودکان کار پیا خیزیم!

کارگران و کارزار حمایت از بازداشت شدگان هفته تپه
نسان نودینیان

صفحه ۳

جمهوری اسلامی، حکومت فقر و گرانی، باید برود!
محمد شکوهی

صفحه ۵

موقعیت سوسیالیسم در آمریکا
ناصر اصغری

صفحه ۶

کارزار جهانی علیه جمع آوری خشونت آمیز کودکان کار
و نگهداری آنها در شرایط غیرانسانی

صفحه ۸

فراخوان تجمع معلمان

دوشنبه ۱۴ مرداد
ساعت ۱۰ صبح
مقابل ادارات کل آب استانها
صفحه ۲

* اعتراض ۸۰ شکل کارگری به جمهوری اسلامی صفحه ۹

* شاپور احسانی راد دستگیر شد صفحه ۹

* اعتصاب غذای سپیده قلیان در اعتراض به بی حرمتی ها صفحه ۱۰

* خلیل کریمی فعال کارگری به دو ماه حبس محکوم شد صفحه ۱۱

* پیام کارگران نیشکر هفت تپه در حمایت از شاپور احسانی راد صفحه ۱۱

* دستگیری فعالان صنفی موضوعی همگانی و
مربوط به همه ماست - پیمان شجیراتی

صفحه ۱۱

اطلاعیه ها

صفحه ۱۳ تا ۱۶

وکالی

سپیده قلیان و اسماعیل
بخشی درخواست دارند
دادگاه علنی برگزار شود
صفحه ۱۲

کارگر کمونیست

درباره مسائل جنبش کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی
fateh.bahrami@gmail.com

۵۸۳

۹ مرداد ۱۳۹۸
۳۱ ژوئیه ۲۰۱۹

چهارشنبه ها منتشر میشود

فراخوان
به مردم کردستان
علیه ساخت و پاخت
احزاب ناسیونالیست
با حکومت

صفحه ۱۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

علیه طرح فاشیستی جمع آوری کودکان کار بپا خیزیم!

کارگر کمونیست

هیئت تحریریه:

ناصر اصغری

nasser_asgari@yahoo.com

محمد رضا پویا

Mohammadreza.pooya@gmail.com

شهلا دانشفر

shahla_daneshfar@yahoo.com

بهمن ذاکر نژاد

bahmanzaker@gmail.com

داوود رفاهی

dawood.refaahi@gmail.com

یاشار سهندی

y_sahandi@yahoo.com

محمد شکوهی

mshokohi@yahoo.de

حسن صالحی

hasan.salehi2000@gmail.com

نسان نوذینیان

nandiniannasroola@yahoo.de

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست.

درج مقالات در کارگر کمونیست

لزوما به معنی تأیید مضمون آنها

از جانب نشریه نیست.

یک قلم اقدام حکومت برای محکومیت آن بعنوان یک حکومت فاشیستی و ضد انسانی و جنایتکار کافی است. سران و کاربدستان این حکومت و همه آنها که عامل و مبتکر این طرحها هستند باید به جرم جنایت علیه بشریت محاکمه و محکوم شوند. نفس اینکه صدها هزار کودک ناچار به کار کردن در شرایط ناهنجار برای تأمین معاش خود و خانواده شان میشوند، خود یکی از جنایات جمهوری اسلامی است.

هم اکنون ۵۲ نهاد و سازمان مدافع حقوق کودک تحت عنوان شبکه یاری کودکان دست به اعتراض به این سیاست فاشیستی حکومت اسلامی زده اند و بیانیه ای را تحت عنوان "نه به جمع آوری کودکان کار" منتشر کرده اند و شمار زیادی از معلمان و شخصیت‌های اجتماعی و مردم آنرا امضا کرده اند. باید از حرکت این سازمانها استقبال و دفاع کرد و آنرا گسترش داد. باید به هر شکل ممکن دست به اعتراض زد. باید خواهان تأمین شرایط یک زندگی امن برای همه کودکان شد. نباید اجازه دهیم حتی یک روز اینهمه کودکان محروم و معصوم در این شرایط زندگی کنند. سیاست توهین و تحقیر و حمله به کودکان افغانستانی را باید بطور مشخص محکوم و طرد کرد. این وضعیت ناهنجار باید هرچه سریعتر خاتمه یابد.

جامعه باید در مقابل این جنایت فاشیستی قد علم کند و جنایتکاران را وادار کند دست از این همه جنایت نسبت به کودکان معصوم و خانواده هایشان بردارد. حکومتی که ابتدایی ترین حقوق انسانی را که حقوق کودکان است برسمیت نمیشناسد به عصر جاهلیت تعلق دارد و باید به زباله دان انداخته شود. باید سد محکم دفاع از حقوق و حرمت و شادی و زندگی کودکان را در برابر توحش اسلامی سرمایه داران برپا داریم و مانع دست درازی اوپاشان و مزدوران و کار بدستان حکومت به زندگی کودکان شویم.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲ مرداد ۱۳۹۸، ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۹

که در ایران کودک کار وجود ندارد.

وقیحانه تر از همه اینست که این طرح را تحت نام "زیباسازی شهرها" و "ساماندهی" و "جذب" به پیش میبرند. کودکان معصوم و بی پناه را دستگیر میکنند و به قرنطینه های مخوف حکومت گسیل میکنند تا شهرها "زیبا" شوند و کسی چهره زشت و مخوف فاشیسم حاکم و سیستم و مناسبات ضد انسانیش را نبیند. سرنوشت این کودکان معلوم نیست. تا آنجا که اخبار درز کرده معلوم است که این کودکان را در اتاقها و سلولهای تنگ و ترش و کثیف با کمترین امکانات نگهداری میکنند و ناچارشان میکنند که با صدها کودک دیگر در یک محل سر بسته بدون هیچ سرگرمی و امکاناتی بسر برند. این کودکان مورد انواع توهین ها و تعرضات قرار میگیرند. یک زندان تمام عیار! ساعت هواخوری محدود به دو ساعت در روز است، بازی معنی ندارد. کتک زدن و فحش و توهین و سرتراشیدن و تحقیر رایج است و تماس با خانواده ها نیز برای این کودکان بسادگی امکان پذیر نیست.

از گزارشها روشن است که در یک روز دهها هزار کودک کار را به این مراکز راهی کرده اند. روز ۱۹ تیر انوشیروان محسنی بندی استاندار تهران، در جلسه شورای برنامه ریزی استان تهران از اینکه در ۲۲ خرداد ۲۴۹ هزار کودک کار را جمع آوری کرده اند که ۱۸۹ هزار آنها کودکان افغانستانی بوده اند، گزارش میدهد. همچنین رهادی فرماندار تهران تحت عنوان "پاکسازی" چهارراهها از کودکان کار اعلام میکند که در حال حاضر بین ۶۰ تا ۷۰ درصد چهارراهها از کودکان کار و خیابانی پاکسازی شده‌اند. خبرها حاکی از ادامه دستگیری کودکان کار است. بنا به گزارشها شمار زیادی از این کودکان را که از خانواده های افغانستانی هستند به مرزها برده و دم مرز در بیابانها رها کرده اند.

به این تعرض وحشیانه به کودکان باید با صدای بلند اعتراض کرد. بشریت متمدن باید همه جا علیه حکومت ضد کودک و ضد انسان قد علم کند و علیه حکومت ضد بشری اسلامی اعلام جرم کند. همین

فاشیسم اسلامی حاکم بر ایران تعرض وحشیانه دیگری را به کودکان آغاز کرده است. جنگی وحشیانه علیه کودکان کار، کودکان زباله گرد، کودکان فقر، کودکان محروم از شادی و رفاه و تحصیل توسط این دیو خون آشام اسلامی سرمایه داران به جریان افتاده است. علیه این طرح فاشیستی باید قاطعانه ایستاد و از حقوق کودکان در برابر گرگان درنده خوی اسلامی دفاع کرد. روز جهانی مقابله با کار کودک که قرار بوده است روز دفاع از حق بدیهی همه کودکان به تحصیل و شادی و رفاه باشد، بهانه ای شده است تا حمله و تعرض لشکر وحشی اسلام به کودکان کار به جریان بیفتد. روز ۲۲ خرداد خیل لشکر وحشی شهرداری و حکومت با مینی بوس و لندرو و انواع وسایل نقلیه در خیابانها به راه افتادند و طرح جمع آوری کودکان کار از سطح شهرها را کلید زدند. گویی بدنبال مشتی مجرم و جانی هستند. حکومت اسلامی میخواهد با زندانی کردن و مخفی کردن و تار و مار کردن کودکان معصوم، صورت مساله را پاک کند و به دنیا بگوید

فراخوان تجمع معلمان شاغل و بازنشسته در ۹ استان

تهران (تهران)

البرز (کرج)

اصفهان (اصفهان)

آذربایجان شرقی (تبریز)

آذربایجان غربی (ارومیه)

گیلان (رشت)

خوزستان (اهواز)

کردستان (سنندج + مریوان)

کرمانشاه (کرمانشاه)

فرهنگیان شجاع،

زندانی شدن معلمان، پایمال کردن کرامت معلمان و تنزل سطح معیشتی

همکاران خود را بر نمی تابند. پس اعتراض می کنیم

دوشنبه ۱۴ مرداد

ساعت ۱۰ صبح

مقابل ادارات کل آ.پ استان ها

علی نجاتی

عسل محمدی

امیر امیرقلی

مرضیه امیری

عاطفه رنگریز

ندا ناجی

آیسا اسداللهی

امیر محمدی فرد

ساناز الهیاری

سپیده قلیان

اسماعیل بخشی

کارگران و کارزار حمایت از بازداشت شدگان هفته تپه

نسان نوینیان

پیوستن به کارزار حمایت از بازداشت شدگان هفته تپه توسط کارگران بخشهای مختلف تولیدی امری ضروری و تعیین کننده شده است.

اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه و رو در رویی آنها با دولت و جمهوری اسلامی سرمایه سابقه بس طولانی دارد. از سال ۱۳۹۷ کارگران نیشکر هفت تپه به واگذاری این شرکت به بخش خصوصی و همچنین عدم پرداخت حقوقهایشان اعتراض داشته اند. کارگران علیه توطئه، سکوت و بی توجهی کارفرماها و دولت با تجمع و راه پیمایی در شهر شوش اعتراضاتشان را به مرکز شهر کشاندند. به مردم و دانشگاه ها و مدارس فراخوان حمایتشان را اعلام کردند. توسط کارگران معترض سنتهای اعتراض کارگر علیه دولت

و سرمایه در اشکال توده ای و علنی تجربه شد. کارگر معترض اینبار بشکل علنی دادخواهی اش را علیه دولت بعنوان نماینده و حافظ سرمایه و استثمار بیان کرد. مردم شهر شوش و صدها شهر دیگر در سطح سراسری با دیدن ویدئوهای اعتراضی شاهد رو در رویی طبقه کارگر با نظام حاکم اسلامی و سرمایه بودند. در اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه زنان کارگر بعنوان سخنگو و رهبر اعلام خواستههای کارگران عروج کردند.

یکی از کارگران زن در تجمعات کارگران هفت تپه خطاب به جمعیت شرکت کننده میگوید: "از تمام اتحادیه های کارگری و تمام کارگرانی که این روزها مثل ما سفره شان خالی است و شرمند زن و بچه شان هستند می خواهیم به این اعتصاب بپیوندند." سخنرانی این کارگر زن در شبکه های اجتماعی در داخل و خارج از کشور با استقبال وسیعی روبرو شد. امروز این فراخوان به تمام اتحادیه های کارگری در سطح بین المللی و به کارگران در مراکز تولیدی، صنعت نفت، صنایع پتروشیمی و فولاد است. از کارزار کارگران نیشکر هفت تپه وسیعاً حمایت کنید! پیامهای طبقاتی در دفاع از منافع طبقاتی کارگران توسط اسماعیل بخشی امروز باید کارگران را به حمایت وسیع و هزاران نفری جلب کند. اسماعیل بخشی، از نمایندگان کارگران هفت تپه میگوید: "تو این مملکت راهی جز اختلاس و رانت گرفتن برای پولدار شدن وجود ندارد." اسماعیل بخشی پیشنهاد کارگران هفت تپه برای اداره این شرکت بطریق "اداره شورایی" را به گفتمان سیاسی و طبقاتی کارگران تبدیل کرد. او میگوید: که اداره شرکت نیشکر هفت تپه باید به شکلی باشد که نه بخش خصوصی و نه بخش دولتی بطور کامل نتوانند کنترل این شرکت را در دست بگیرند. و اعلام کرد: "کارگران دیگر اجازه نمی دهند بخش خصوصی شرکت را در دست بگیرد و اگر دولت می خواهد شرکت

را در دست بگیرد تمام امور شرکت باید زیر نظر شوراهای کارگری و نظر جمعی باشد." از دیگر پیامهای مهم اسماعیل بخشی همسرنوشتی طبقاتی بدور از ملیت و جنس و نژاد است، او علیه هر نوع تفرقه و شکاف که توسط کارفرماها در میان کارگر ایجاد میشد میگوید: "فردطلبان، ناسیونالیست ها و نژادپرست ها خودشان را به ما نچسبانند." پیام کارگران هفت تپه و سخنگوهای آنها خطاب به کارگران روشن است. همسرنوشتی طبقاتی، مبارزه همبسته و متحدانه در دفاع از کارگران و منافع طبقاتی آنها است.

جواب کارگران و حمایتیهای آنها برای آزادی کارگران زندانی!

در سنندج در ۷ مرداد ۹۸ گلگشت جمعی از کارگران برگزار شد. بگزارش "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری" دوشنبه هفتم مرداد ۹۸، جمع کثیری از کارگران و فعالین کارگری و مدنی شهر سنندج اقدام به گلگشتی در حمایت از کارگران زندانی و بازداشت شدگان اول ماه مه ۹۸ در اطراف شهر سنندج نمودند.

این مراسم با یک دقیقه سکوت به یاد تمامی جانبختگان راه رهایی طبقه کارگر آغاز گردید و با سرود انترناسیونال، مارش بین المللی کارگران شروع شد. سپس بیانیه حمایت از این عزیزان و محکوم کردن ادامه بازداشت و تعقیب کارگران و فعالین کارگری و مدنی توسط یکی از حاضرین قرائت گردید. در ادامه یکی دیگر از شرکت کنندگان سرود "کارگریم، زحمتکشیم" را با صدای رسا، به کارگران و زندانیان دربند تقدیم نمود. مراسم در میان شور و شوق حاضرین به پایان رسید. لازم به ذکر است که قبل از برگزاری مراسم، نیروهای لباس شخصی و اطلاعاتی با چندین ماشین و دهها نفر نیرو، اطراف محل برگزاری را محاصره کرده و سد راه کسانی شده بودند که می خواستند به مراسم بپیوندند. به همین علت دهها نفر موفق نشدند به این

حرکت اعتراضی بپیوندند. در اینجا لازم است که از همه عزیزانی که نتوانستند به این حرکت بپیوندند، نهایت تشکر و قدردانی را داشته باشیم.

متن بیانیه کارگران سنندج در گلگشت در انتهای این نوشته آمده است.

در دفاع از مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه، طوماری در اعتراض به این بازداشت ها و پیگردها و با خواست آزادی فوری بازداشت شدگان هفت تپه به راه افتاده است. امضا و حمایت از خواست این طومار "آزادی فوری کارگران دستگیر شده" توسط صدها نفر در داخل کشور و خارج از کشور با استقبال گرم و جانبدارانه ای روبرو شده است. در تداوم این حرکت اعتراضی در هفته اخیر تشکلهای کارگری مختلف چون کمیته پیگیری برای ایجاد تشکلهای کارگری، اتحادیه آزاد کارگران ایران، انجمن کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، سندیکای واحد، سندیکای نیشکر هفت تپه، سندیکای نقاشان البرز و ۶ انجمن صنفی کارگری از جمله انجمن کارگران و استادکاران ساختمانی مریوان و سروآباد، انجمن کارگران و استادکاران ساختمانی کامیاران، انجمن کارگران و استادکاران ساختمانی سقز، انجمن کارگران و استادکاران ساختمانی بانه، انجمن کارگران و استادکاران ساختمانی دیواندره و کارگران خباز مریوان و سروآباد بیانیه منتشر کردند و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط بازداشت شدگان هفت تپه شدند.

حکومت اسلامی، مانند همه دیکتاتوریهایی سرکوبگر، هر تلاش و اعتراض کارگران و معلمان و سایر بخشهای جامعه در دفاع از حقوق پایه ای خود را "اخلال در امنیت ملی" میخوانند و با تعقیب و بازداشت و زندان و شکنجه و اعدام پاسخ میدهند. "اخلال در امنیت" بهانه و پاپوشی است که

متن بیانیه کارگران سنندج در گلگشت ۷ مرداد ۹۸

از صفحه ۳

کارگران و کارزار حمایت از بازداشت شدگان هفته تپه

جای کارگران و فعالین کارگری زندان نیست!

ششمین روز اعتصاب غذایش دچار افت شدید فشار خون و سرگیجه شده و چندین بار نیز توسط هم بندی هایش به بهداری اوین منتقل شده است که پزشکی بهداری هشدار جدی و احتمال خونریزی داخلی را داده است.

از طرفی سپیده قلیان که از یکم مرداد دست به اعتصاب غذا زده است در پی وخامت وضعیت جسمانی بیهوش و به بهداری منتقل گردیده است.

استقامت و عزم استوار این عزیزان مورد حمایت گسترده کارگران و فعالین کارگری و اجتماعی و دیگر مردم آزادیخواه ایران و جهان قرار گرفته است و از طرفی ادامه وضعیت حیاتی این فرزندان راستین طبقه کارگر موحی از نگرانی را برای خانواده های شان و دیگر بخش های پیشرو جامعه داشته است.

لذا ما جمعی کثیری از کارگران و فعالین کارگری سنندج و خانواده های مان حمایت بی دریغ خود را از خواسته ها و مطالبات این عزیزان اعلام می‌داریم و آزادی بی قید و شرط تمامی آنها و متوقف کردن تعقیب قضایی و پرونده سازی برای کارگران و فعالین کارگری از جمله اسماعیل بخشی، امیر حسین محمدی فرد، ساناز الهیاری، سپیده قلیان، علی نجاتی و عمل محمدی و بازداشت شدگان روز جهانی کارگر ندا ناجی، عاطفه رنگریز و آنیسا اسدالهی را خواستاریم و عواقب ناشی از هر نوع اتفاق ناگواری را برای این عزیزان متوجه مقامات قضایی و امنیتی و مسئولین زندان‌ها می‌دانیم.

در پایان ضمن ارج نهادن و احترام به تصمیم این عزیزان در ادامه اعتصاب غذای خود تا رسیدن به خواسته های شان، از این رفقای گرانقدر تقاضا می‌کنیم برای تداوم مبارزه خود که تا این لحظه صدای شان برای طبقه کارگر ایران و جهان رساتر شده، خواستاریم که اعتصاب غذای خود را پایان دهند و تاب و توان خود را در ادامه هر چه هموارتر کردن مسیر مبارزه طبقاتی تا رسیدن به دنیای آزاد و برابر قرار دهند.

جمعی از کارگران و فعالین کارگری سنندج و خانواده های شان

۷/۵/۹۸ -

کارگران! زحمتکشان! مردم آزادیخواه و برابری طلب!

همچنان که مستحضرید پس از اوج گرفتن اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه و فولاد اهواز در سال ۹۷ به حقوق های معوقه و روند خصوصی سازی ها و عدم امنیت شغلی و غیره، کارگران این دو واحد تولیدی به همراه خانواده های شان حدود یک ماه در خیابان های شوش و اهواز و با طرح مطالبات واقعی شان دست به اعتراض و اعتصاب زدند که با حمایت گسترده در دیگر بخش های کارگری چه در داخل ایران و چه در سطح بین المللی مواجه شد.

پس از این اعتراضات، محافظان سرمایه از ترس فراگیر شدن این اعتراضات و اعتصابات و به صورت قهرآمیز دست به سرکوب این اعتراضات و حامیان آن زدند. از جمله اسماعیل بخشی نماینده کارگران هفت تپه و علی نجاتی کارگر بازنشسته هفت تپه و سپیده قلیان خبرنگار مستقل و دیگر فعالین کارگری از جمله عمل محمدی امیر حسین محمدی فرد و ساناز الهیاری و امیر امیرقلی که در حمایت از این اعتراضات قلم می زدند تا صدای آنان را به گوش هم طبقه های شان برسانند در دستور کار نهادهای امنیتی و قضایی قرار گرفت تا بار دیگر ضدیت خود را با طبقه کارگر ایران به اثبات برسانند.

اسماعیل بخشی نماینده کارگران هفت تپه، ساناز الهیاری و امیر حسین محمدی فرد و سپیده قلیان و امیر امیرقلی با گذشت بیش از شش ماه بازداشت و با وجود پایان بازجویی های شان و حتی بدور از قوانین قضایی حال حاضر ایران همچنان به صورت کاملاً غیر قانونی بازداشت و بلاتکلیف می‌باشند.

امیر حسین محمدی فرد و ساناز الهیاری همسرش در اعتراض به این رویه معمول مقامات امنیتی و قضایی و دیگر حقوق زندانیان سیاسی دست به اعتصاب غذا زده اند.

در این میان ساناز الهیاری که در پی وخیم شدن وضعیت جسمانی چندین بار به بهداری زندان منتقل شده بود پس از دوازده روز و با اصرار خانواده و همسرش دست از اعتصاب غذا کشید، اما همچنان امیر حسین محمدی فرد در بیست و

اساس پرونده سازیهای حکومت علیه کارگران و معلمان و همه زندانیان سیاسی را تشکیل می‌دهد. این سیاست ادعائی است آشکارا پوچ، ضد آزادی بیان و ضد صدای آزادیخواهی و برای سرکوب و بستن صداهای اعتراض به نابرابری، گرانی، پرداخت نکردن دستمزدها و فقر و ناامنی معیشتی. اتهام "اقدام علیه امنیت ملی" یک ابزار مرعوب کردن جامعه است که با ایجاد فضای ترس و وحشت سعی در خفه کردن صدای حق طلبی و ممانعت از بروز اعتراضات دارد. کارگران و معلمان و فعالین زیادی هم اکنون به خاطر اعتراض به پایین بودن دستمزد یا نپرداختن دستمزدشان، و اعتراض به گرانی و امثال آن با همین اتهامات مسخره "اقدام علیه امنیت ملی"، "اخلال در نظم" و غیره محکوم شده و علیه آنها پرونده های قضایی باز شده و یا حکم زندان گرفته اند. این اتهامات در واقع نفی حق آزادی بیان و نفی حق اعتصاب و اعتراض در جامعه است.

ما در شماره های قبلی کارگر کمونیست به اهمیت تجمعهای اعتراضی برای آزادی دستگیر کارگران نیشکر هفت تپه و دستگیر شدگان مراسم روز کارگر و تجمع اعتراضی معلمان در ۱۲ اردیبهشت ۹۸ پرداخته ایم. و بر نقش دخالت خانواده دستگیر شدگان تاکید گذاشتیم. فراخوان ما گسترده کردن کارزار حمایت از کارگران زندانی و کارگران هفت تپه است.

در شرایطی که جدال مردم با جمهوری اسلامی و نهادهای امنیتی آن عمیقتر از همیشه شده است، و دولت و هیئت حاکمه با بدست گرفتن اتهام "اخلال در امنیت" برای حفاظت از نظام اسلامی سرمایه دست به هر جنایت و عمل ضد انسانی و کثیفی میزنند، آنگاه برای مقابله با این ترسند و سیاست حکومت باید کاری کرد و بطور مشخص پیوستن و حمایت بخشهای مختلف مراکز کارگری و در سطح جامعه برای آزادی دستگیرشدگان

اهمیت بیشتری پیدا کرده است.*

۷ مرداد ۱۳۹۸ - ۲۹ ژوئیه ۲۰۱۹

جمهوری اسلامی، حکومت فقر و گرانی، باید برود!

محمد شکوهی

در تازه ترین گزارش مرکز آمار حکومت آمده است که تورم در تیرماه امسال به ۴۰ درصد رسیده است. گزارش مرکز آمار میگوید: خانوارهای ایرانی در این روزها حداقل ۴۸ درصد بیشتر از همین دوره در سال گذشته برای تامین زندگی خود هزینه کردند. تورم نقطه به نقطه (نسبت به ماه مشابه در سال قبل) ۴۸ درصد است. به عبارتی مردم در تیرماه امسال نسبت به تیرماه سال گذشته ۴۸ درصد بیشتر بابت خرید کالا و خدمات خود هزینه کرده‌اند. بر اساس این گزارش خبرگزاری حکومتی ایسنا موضوع درصد و میزان گرانی کالای های اساسی را مورد بررسی قرار داده و به این نتایج رسیده است:

گروه خوراکی‌ها ۷۲ درصد افزایش هزینه داشته و آشامیدنی‌ها ۷۱/۹ درصد نسبت به تیرماه سال گذشته افزایش دارد. گوشت قرمز ۹۴ درصد نسبت به تیرماه سال گذشته افزایش قیمت دارد، گروه ماهی‌ها ۱۰۶ درصد؛ شیر، پنیر و تخم‌مرغ ۵۸ درصد گران شده‌اند. در مسکن افزایش ۲۳ درصدی، مبلمان ولوازم خانگی ۸۰ درصد، حمل و نقل ۵۶ درصد و تفریح و فرهنگ تا ۷۳ درصد افزایش هزینه وجود دارد.

اینها نتایجی است که خبرگزاری حکومتی به آن رسیده که بخشا تأیید افزایش گرانی‌ها سرسام‌آوری اثر بودن افزایش دستمزدها را نشان می‌دهد. اما واقعیت گرانی و افزایش هر روز گرانی‌ها، بویژه افزایش قیمت کالاهای اساسی مورد

مصرف عموم بسیار بیشتر از این محاسبات تورم و دستمزدهای کارگران می‌باشد.

بر اساس گزارشات بانک جهانی جمهوری اسلامی بالاترین میزان تورم و گرانی را در خاومیانه دارد. میزان این گرانی‌ها بسته به گروههای مختلف کالایی و تولیدات متفاوت می‌باشد. در بخش تامین کالاهای اساسی مورد نیاز و مصرف عموم مردم در ایران، با گرانی‌های بین ۷۰ تا ۱۰۰ درصد در چهار ماه گذشته سال جاری روبرو هستیم. این گزارش را بخشا مرکز پژوهش‌های رژیم نیز تأیید کرده است. درکنار این گرانی‌های سرسام آور، دستمزدهای کارگران منجمد شده است، حتی از وعده اعمال افزایش دستمزدهای بالای ۳۰ درصدی که حکومت در اوایل امسال اعلام کرد، خبری نیست. هنوز بخش عمده کارگران حداقل دستمزدهای پایه سال ۹۷ را دریافت کرده و دولت و کارفرمایان مدعی هستند که نیاز بیشتری به "تدقیق و حساب و کتاب" داشته و بخشا منتظر "صدور احکام اجرایی دستمزدها" توسط دولت روحانی می‌باشند.

لازم به توضیح است که دولت روحانی حداقل دستمزدهای سال ۹۸ را ۱ میلیون و ۵۱۶ هزار و ۸۲۲ تومان تعیین کرد و ادعا کرد افزایش ۳۶ درصدی می‌باشد. همزمان با توصیب دستمزدهای ۹۸ دولت در اقدامی موضوع بسته‌های حمایتی برای اقشار کم درآمد را پیش کشید. بعدها موضوع افزایش حق مسکن کارگران از ۴۰ هزار تومان به ۱۰۰ هزار تومان را بسته به سنوات و سابقه کارگران پیش کشید. این دو مورد آخر تقلائی دولت برای آرام کردن کارگران در اعتراضات آنها به افزایش چندرغاز دستمزدها بود. از عملی شدن این دو مورد هم خبری نیست. حتی اگر این دو مورد هم عملی شود فرقی در افزایش دستمزدهای کارگران و افزایش قدرت خریدشان، با توجه به تورم و گرانی لجام گسیخته موجود، نمی‌کند. کارگران فقیر تر و سفره‌هایشان خالی تر از هر روز دیگر میشود.

یک نکته دیگر که حائز اهمیت می‌باشد این است که دولت روحانی دستمزدهای سال ۹۸ را بر اساس تورم سال ۹۷ محاسبه کرده و میزان حداقل دستمزدها را اعلام کرد. مقایسه تورم سه چهار ماهه امسال که رقمی بالای ۴۰ درصد می‌باشد، نشان میدهد که ۱۰

درصد دستمزدهای کارگران قبل از هرگونه افزایش دستمزدهایشان، به دلیل تورم ۴۰ درصدی آب شده است. می‌ماند افزایش مورد ادعای ۳۶ درصدی که آن هم بر اساس محاسبات برخی نهادهای حکومتی فقط کفاف سه هفته بدون هزینه مسکن و حمل و نقل و سایر موارد را می‌کند. البته اینها با وقاحت هم تأکید می‌کنند بر اساس مقایسه با تورم سال قبل.

در کنار این وضعیت اسفناک، میلیونها کارگر باید برای نقد کردن همین چندرغاز دستمزدهای چندین برابر زیر خط فقر رسمی اعلام شده توسط حکومت، دست به اعتراض و مبارزه بزنند. میلیونها کارگر ماهها بدون دستمزد و در بدترین شرایط کار کرده و روزگار می‌گذرانند به این امید که زمانی دستمزدهای عقب افتاده شان را دریافت خواهند کرد. فقر و فلاکت، نگرانی و ترس از آینده نامعلوم، بویژه خطر اخراج های گسترده که ادامه دارد، کل زندگی و معیشت و حتی بخشا بقای طبقه کارگر در ایران را با تهدیدات و مخاطرات جدی روبرو کرده است.

بر اساس محاسبات نهادهای حکومتی بیش از ۸۰ درصد کارگران مقروضند. موضوع "زندگی‌های قرضی" و قرض بالا آوردن با این امید که کارگران کار می‌کنند و بالاخره قرض‌هایشان را زمانی خواهند پرداخت، تبدیل به یک پدیده عمومی در جامعه شده است. بدین ترتیب آینده کار و درآمد های کارگران، تازه اگر چیزی برای تامین هزینه های زندگی شان باقی مانده باشد، باید صرف پرداخت دیون خود بکنند. دولت روحانی و کارفرمایان که همزمان در تدارک شدید ترین حملات برای تعرض به سطح زندگی و معیشت یک جامعه ۸۰ میلیونی را در سر می‌پروراند، بیشرمانه از کارگران می‌خواهند "صبر داشته باشند، بیشتر کار بکنند تا رونق اقتصادی" ایجاد شود. وقاحت و شارلاتانیزم آخوندی این جماعت حد و مرزی ندارد.

دولت روحانی، کارفرمایان و در کل نظام سرمایه داران آدمکش حاکم در ایران مسئول مستقیم این وضعیت می‌باشند. حکومت دزدان و اختلاسهای نجومی هر روز برخی پرونده های دله دزدانشان را علنی کرده و به دادگاه می‌برند. همزمان مافیای عظیم غارت و چپاول و اختلاس در کل حکومت نهادینه شده و فساد به امری

عادی بدل شده است.

دزدی و چپاول و فساد گرچه بخشی از کاراکتر و خصوصیت جنایتکاران حاکم است اما سرعت و ابعاد دزدیهای آشکار در این حکومت نشانه اینست که ماندگاری این رژیم برای خود سردمداران حکومت نیز زیر سوال است. اقتصاد ورشکسته این رژیم و موقعیت سیاسی و انزوای بین المللی و بخصوص نفرت میلیونی مردم از این حکومت چشم انداز تاریکی در مقابل سران و کاربدستان آن قرار داده است. فقط ب فکر این هستند که تا حد ممکن بدزدند و در صورت لزوم فرار کنند. جامعه و مردم و حق کارگر و امثال اینها در قاموس این موجودات اسلامی جایی ندارد. با همین مورد اخیر، یعنی ماجرای گم شدن ۵ میلیارد یورو در چهار وزارتخانه که مشغول واردات کالاهای اساسی بودند و ۵ میلیارد را گرفته و کالایی وارد نکرده اند، کافی است تا دستمزدهای میلیونها کارگر را پرداخت کنند. تامین یک زندگی حداقلی هیچ موقع فکر و ذکر این جانیان نبوده است. سرکوب، زندان، اعدام، دزدی و غارت و اختلاس، تامین هزینه های حمایت از تروریسم اسلامی و سرپا نگه داشتن دم و دستگاه عریض و طویل حکومت آدمکشان اسلامی، تنها اولویت اینها می‌باشد. آن زندگی بخور نمیری هم که کارگران و مردم دارند، حاصل و ثمره اعتراض و مبارزه شان است که به حکومت دزدان تحمیل کرده اند. تغییر زندگی مردم و عبور از فقر و فلاکت روزافزون فقط با سرنگونی جمهوری اسلامی ممکن است.

طبقه کارگر ایران پیشاپیش مردم معترض و عاصی از این وضعیت بطور متحد و یکپارچه، و با ایجاد تشکل های مستقل و سراسری اش، میتواند با مبارزات گسترده و سراسری خود در برابر تعرضات حکومت سرمایه داران بایستد و رژیم را وادار به عقب نشینی کند. تنها قدرت اعتراض و تشکل طبقه کارگر با خواستههای روشن و فوری اش، آن نیرویی است که می‌تواند به این فقر و فلاکت پایان بدهد. پایان دادن به این وضعیت امر فوری طبقه کارگر و مردم محروم ایران است که میخواهند هرچه زودتر دست این حکومت جنایتکار از سر مردم کوتاه شود و جامعه ای آزاد و برابر و مرفه برپا کنند.

۳۰ جولای ۲۰۱۹

موقعیت سوسیالیسم در آمریکا

ناصر اصغری

نوشته پیش روی حاصل ارتباط و تماس رفیق جوانی از ایران است که درباره امکانپذیری سوسیالیسم در آمریکا سوال کرده بود. نوشته بود که بعد از جستجوی درباره سوسیالیسم و برنی ساندرز در آمریکا، راهش به وبلاگ "تغییر جهان" افتاد و چند مطلب از من درباره چپ و جنبش کارگری در آمریکا را مطالعه کرده است.

تاکنون چندین ایمیل بین ما رد و بدل شده است. هنوز داریم تبادل نظر می‌کنیم. آیا سوسیالیسم در آمریکا امکانپذیر است؟ فرق جانی مثل آمریکا و ایران، آنجا که صحبت از امکانپذیری سوسیالیسم می‌شود، در چیست؟ و بر سر بسیاری نکات دیگر در این مکاتبات صحبت شده. نوشته زیر گوشه‌ای از یکی از این مکاتبات است؛ که اینجا آنرا، برای اطلاع دوستان دیگری هم که علاقمند هستند، می‌آورم.

در سالهای اخیر درباره بازگشت بحث سوسیالیسم به آمریکا سر و صداهای زیادی شده است. این موضوع بخشا بدلیل جلو صحنه آمدن کسانی مثل برنی ساندرز، کاندید ریاست جمهوری در آمریکا، کاشاما سوانت، عضو مارکسیست

شورای شهر سیاتل، و امثال آلکساندریا اوکاسیو کورتز، عضو مجلس نمایندگان ایالات متحده و البته بحرانهای زیادی است که تمام ابعاد جامعه آمریکا را به قهقرا برده است. به این فاکتورها، البته باید گذشته و تاریخ سوسیالیسم در آمریکا را هم اضافه کرد. تا آنجا که به برنی ساندز و دیگر سیاستمداران پارلمانی‌ای که خود را سوسیالیست می‌خوانند برمی‌گردد، جدا از معنی واقعی سوسیالیسم آنها، باید گفت که اینها یک کار ارزشمندی کرده‌اند. تا یک مقطعی در آمریکا گفتن اینکه کسی کمونیست است، یک تابو بود که خود را به آن زدن مخاطراتی داشت. افرادی مثل ساندرز این فضا را شکستند. آدمها اکنون به راحتی خود را سوسیالیست معرفی می‌کنند. در نظرسنجی‌ها بخش اعظم جوانان آمریکایی جرأت کرده‌اند سوسیالیسم را بر سرمایه‌داری ترجیح دهند. روی آوری جوانان به سازمانها و محافل چپ افزایش غیرقابل باوری برای ناظران سیاسی داشته است... نتیجه این می‌شود که بحث روز شدن سوسیالیسم در کشوری به اهمیت آمریکا برای یک فعال کمونیست واقعه سیاسی بسیار مهمی است. آمریکا خود تاریخاً ضدکمونیست و ضدسوسیالیست‌ترین هیأت حاکمه را داشته است. در تمام کمونیست‌کشی‌های دنیا نقشی مستقیم بازی کرده است. در تمام کودتاهایی که از دست بالا پیدا کردن کمونیستها جلوگیری شود، نقش اول و مستقیمی بازی کرده است. در نتیجه ما از دست بالا پیدا کردن سوسیالیسم در گفتمان سیاسی آن کشور با آغوش باز استقبال می‌کنیم. این اما کاری است که هنوز با آن فاصله داریم. باید برایش کار بیشتری کرد.

اما بعد از فروکش کردن شادی‌های اولیه، باید به واقعیتهای مهمتری نگاه کنیم و برای جلوی صحنه راندن سوسیالیسم، آنگاه که بتواند جنبشی واقعی برای تغییر باشد، باید راه حلی واقعی پیدا شود.

آنچه را که نمی‌خواهند

آنچه که در آمریکا تحت نام "بازگشت سوسیالیسم" دارد اتفاق می‌افتد، نمی‌تواند سوسیالیسم-آنطور که ما می‌شناسیم- باشد. یک نوع لیبرالیسم و یا در بهترین حالتش، نوع خاصی از سوسیال دموکراسی

می‌باشد که خود نوعی لیبرالیسم است. آرزوی بازگشت به گذشته‌ای از سرمایه‌داری است که برگشتش برای سرمایه‌داری غیرممکن شده است.

اما در عین حال نفرت از وحشیگری‌ای است که در ادبیات سیاسی به "نولیبرالیسم" معروف است. نفرت از "زیاده‌رویهای سرمایه‌داری" است که در غیاب یک آلترناتیو سوسیالیستی که دنیا با آن آشناست، به آن عنوان سوسیالیسم داده‌اند. نفرت از سیاستهایی است که جورج بوش‌ها، کلینتونها و اوباما برای دهه‌ها بر آن جامعه حاکم کردند. نفرت از راسیسم و خارجی ستیزی است. نفرت از سیاستهایی است که ترامپ را سر کار آورده است. منتها این نخواستن‌ها خودبخود به سوسیالیسم منجر نمی‌شوند. در غیاب فاکتورهایی که سوسیالیسم را ممکن می‌کنند این نخواستن‌ها به کانال‌های دیگری، به ورژنهای دیگری از وحشیگری سرمایه‌داری ترجمه خواهند شد.

فاکتورهای که سوسیالیسم را ممکن می‌کنند

دو فاکتور مهم در میدان سیاسی که می‌تواند جامعه را به طرف سوسیالیسم ببرد، یا کاملاً غایبند و یا به شدت ضعیف و حاشیه‌اند. یکی از این دو فاکتور ضعف جنبش کارگری، غلبه بی‌زینس یونیون‌یزم بر فدراسیون کار آمریکا، و دیگری نبود یک حزب کمونیستی مدعی قدرت است. جامعه آمریکا هم مثل همه جای دیگر امروز دنیا، پر است از اعتراض. اما توجه به این جنبه که این اعتراضات به چه چیزی منتهی و ترجمه می‌شوند، حیاتی است.

امروزه اعتراض در آمریکا به ترامپ است، اما رهبر ندارد. نمونه بارز این نوع اعتراضات، اعتراض توده‌ای چندین روزه مردم جزیره پورتوریکو (جزیره‌ای تحت حاکمیت سیاسی ایالات متحده) در جزایر کارائیب است که منجر به استعفای فرماندار این جزیره در روز ۲۵ ژوئیه شد. اعتراضاتی از نوع بسیاری از اعتراضات چند ساله اخیر در گوشه و کنار جهان، اما شاید در مقیاسی کوچکتر که بهترین نتیجه آن برای معترضینی که ۱۵ روز پی در پی در خیابانها بودند و دولت را به زانو در آوردند جایگزینی فرماندار پیشین با فرمانداری جدید، شاید از همان حزب فرماندار

پیشین باشد! در ایران یک چنین چیزی غیرممکن است. در اینگونه موارد ابتدا حزبی مثل حزب کمونیست کارگری خودش را با مکانیزمهای لازم در شرایط خفقان و سرکوب، به صدر این اعتراضات و کانالیزه کردن آنها می‌کشد. اگر اعتراضات توده‌ای منجر به سقوط دولت شوند، حزب کمونیست کارگری برای گرفتن قدرت سیاسی آماده است. فعالین، اعضا و کادراهای این حزب نمی‌گذارند که اینچنین اعتراضاتی بار دیگر ملاحظه شوند! در جانی مثل آمریکا اعتراضات، متأسفانه، و در خلاء یک حزب کمونیست مدعی قدرت و حزبی که دست فعالین را در دست هم گذاشته و آلترناتیو ارائه داده است منجر به قدرت‌گیری یکی از دو حزب وال استریت می‌شوند. این آن نکته کوری در جانی مثل آمریکا است که باید برای برطرف کردن آن خیز بلند برداشت.

و، اگر در ایران جنبش کارگری فاقد تشکل‌های خود است، اعتراضات توده‌ای بند سرکوب را شل خواهند کرد و کارگران، همچنانکه انقلاب ۵۷ نشان داد، می‌توانند در مدت نه چندان طولانی‌ای در هر گوشه‌ای از این کشور، در هر کارخانه‌ای شوراهای خود را ایجاد کنند. در آمریکا جلوی متشکل شدن کارگران را قانوناً نمی‌گیرند. آجان و پاسدار جانی سراغ رهبر کارگری نمی‌فرستند. وقتی که درباره سوسیالیسم در آمریکا صحبت می‌کنیم، باید این گره‌های کور را بگشائیم!

موقعیت جنبش کارگری

جنبش کارگری آمریکا در موقعیت بسیار نامناسبی قرار دارد. تنها ۱۱ درصد نیروی کار این کشور در تشکل‌های موجود کارگری عضویت دارند. اما حتی این ۱۱ درصد هم غلط انداز است. در بخش خصوصی، آنجا که تولید اصلی در جریان است، تنها ۶/۶ درصد در این تشکل‌ها عضویت دارند. حتی این وضعیت موقعیت داغان جنبش کارگری در این کشور را توضیح نمی‌دهد. در چند سال گذشته، بخش اعظم تلاش فعالین کارگری در شرکت‌های مهم بخش خصوصی برای متشکل شدن، با بی‌اعتنایی و حتی با مخالفت کارگران برای متشکل شدن در

از صفحه ۶

موقعیت سوسیالیسم در آمریکا

حاکم است و در کنار آنها اعتراضات قدرتمندی در جریان هستند، تمام ماجرا نیستند که پائین تر به آن اشاره خواهیم کرد.

موقعیت حزب کارگری

جامعه آمریکا فاقد یک حزب سوسیالیستی است که خواهان آلترناتیو متفاوتی از آلترناتیو حزب دمکرات باشد. آمریکا هم همانند همه کشورهای غربی دارای محافل، احزاب و سازمان‌های چپی است که هنگام صحبت از مسائل سیاسی ماکرو، خود را بخشی از حزب دمکرات آمریکا معرفی می‌کنند. برنی ساندرز که خود را سوسیالیست می‌خواند و عضو حزبی است به نام "سوسیالیستهای دمکراتیک آمریکا"، هنگامی که کاندید ریاست جمهوری می‌شود و یا در مجلس سنای آمریکا است، کاندید و یا عضو حزب دمکرات است نه حزب "سوسیالیستهای دمکراتیک آمریکا"!

با این همه، در چند سال گذشته فعالین میدانی زیادی دست به دست هم داده و شبکه‌هایی را در میان کارگران، فعالین جنبش زنان، دانشگاه‌ها و در میان مهاجران کشورهای آمریکای لاتین و غیره ایجاد کرده که بحث از ایجاد احزاب سومی را به میان کشیده‌اند. گرچه حزب سوم خطری برای کل سیستم سرمایه‌داری در آمریکا است، اما ترس از سر کار آمدن امثال جورج بوش و ترامپ، هنوز بنفع حزب دمکرات عمل میکند. گرچه دو حزب وال استریت هنوز در آمریکا مهر خود را به وضعیت سیاسی زده اند اما بی اعتبار هم شده اند و بخش زیادی از مردم به آن امید ندارند. حتی رای آوردن ترامپ عمدتاً محصول تبلیغات وی علیه هر دو حزب و سیستم موجود بود که هنوز محتوای آن برای خلیجها روشن نبود. نکته مهم در شرایط امروز اینست که توجه به سوی سوسیالیسم در آمریکا دارد رشد میکند و این در درجه اول محصول اینست که سرمایه داری امروز جوابی به معضلات جامعه ندارد.

سوسیالیسم را می شود در آمریکا هم تقویت کرد

برای تقویت جنبش و افق سوسیالیستی در آمریکا باید تلاشهای زیادی کرد. گام اول شاید آشنا کردن جنبش کارگری و کل

فعالین کارگری و فعالین جنبش زنان، جنبش ضد خارجی ستیزی و فعالین جنبش ضد راسیسم و غیره را در دست هم قرار بدهد و آلترناتیو متفاوت و سوسیالیستی را جلوی جامعه بگذارد که هم عملی باشد و هم حرف اعتراضات میلیونی در آن جامعه را فرموله کرده باشد. آرزوهای بدون برنامه، خواب و خیالاتی بیش نیستند!

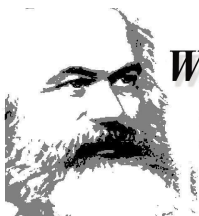
آمریکا می تواند طور دیگری باشد

مبارزه طبقاتی حادی در آمریکا هم در جریان است. حزب دمکرات، با تمام جناح‌هایی که دارد، هیچ زمانی ابزار مبارزه طبقاتی کارگران نبوده. فدراسیون کار آمریکا هم که شاخک کارگری حزب دمکرات است، ربطی به مبارزه طبقه کارگر ندارد. حتی بر سر متحد کردن کارگران برای افزایش دستمزد و بیمه بیکاری و غیره هم بیشتر هوای طرف مقابل را دارد تا کارگران معترض را. سرمایه‌ها فرار خواهند کرد بیشتر از طرف همین فدراسیون و اتحادیه‌های وابسته به آن مطرح می‌شود تا بازتاب حقیقت پشت اینگونه حرفها! همین حال و هوای مبارزاتی چند سال گذشته در آمریکا، فعالین سوسیالیستی را در اتحادیه‌ها جلو آورده که همخوانی‌ای با سیاستهای حاکم بر فدراسیون فوق و اتحادیه‌های موجود کارگری در آمریکا ندارند. بحث احزاب چپ و سوسیالیستی و احزاب سومی که امروز مورد مشاجره در بین فعالین چپی قرار گرفته که سالها در حزب دمکرات بوده‌اند، حاصل فضای سیاسی این دوره است. در چنین موقعیتهایی که مبارزه طبقاتی اینگونه حاد می شود، تشکلهای نوع فدراسیون کار آمریکا و اتحادیه های کارگری موجود در آنجا، تنها به درد کارگر نمی خورند بلکه به مانعی در مقابل مبارزه کارگران بدل میشوند، مبارزه کارگر را کند می کنند و بعضاً ترمزی هستند سر راه این مبارزه.

۲۸ ژوئیه ۲۰۱۹

جامعه معترض آمریکا با گذشته چپ در آن جامعه باشد. در اوایل دهه قرن ۲۰، سوسیالیسم و گفتمان سوسیالیستی و کمونیستی در آمریکا بسیار قدرتمند بود. حزب سوسیالیست آمریکا یکی از احزاب قدرتمند و مدعی بود که در میان کارگران و مناطق کارگرنشین آن کشور حضوری قابل ملموس داشت. تشکل قدرتمند "کارگران صنعتی جهان" متشکل از فعالین این حزب بود. این تشکل کارگران را سازمان می‌داد. در میان کارگران، گرایش محافظه‌کار و بعضاً ارتجاعی "فدراسیون کار آمریکا" طرفدار گامپرز را در حاشیه قرار می‌داد. "شورای کمونیستی واشنگتن" در سال ۱۹۱۹ که همانند "شورای پتروگراد" در انقلاب ۱۹۰۵ و ۱۹۱۷ روسیه حرف اول و آخر را در ایالت واشنگتن می‌زد، و حاصل اعتصاب عمومی قدرتمند کارگران و توده‌های شهر سیاتل و تکوما بود، اولین تشکل در این سطح از اهمیت بود که بدون قید و شرط از انقلاب اکتر حمایت کامل کرد. اینها و دهها و صدها نمونه از اعتراضات بسیار قدرتمند کارگری در آمریکا که توسط کمونیستها و فعالین کمونیست جنبش کارگری سازمان داده شدند، سوسیالیسم را در آمریکا بسیار ملموس کرده بود. اما اینها همه جزء تاریخ اکنون دور این کشور هستند که می‌توانند برای زنده کردن سوسیالیسم مؤثر باشند، اما هر چه باشند به گذشته تعلق دارند. برای زنده کردن سوسیالیسم و به میان کارگران برگرداندن آن، باید تشکل کارگری ایجاد کرد. باید فساد را از تشکلهای موجود کارگری زدود. باید گامپریسم و بیزنس یونیورس فدراسیون کار آمریکا در تشکلهای کارگری را حاشیه‌ای کرد.

و اما مهمتر از همه اینها، برای تقویت جنبش سوسیالیستی در آمریکا، باید حزب کمونیستی سازمان داد که امر و هدف اصلی اش لغو کار مزدی و بزیر کشیدن مناسبات سرمایه داری باشد و ضمن تلاش برای تقویت و دست بالا پیدا کردن گرایش سوسیالیستی در درون طبقه کارگر دست

**WE STILL NEED MARX
TO CHANGE THE WORLD**

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran
www.wpiiran.org

کارزار جهانی علیه جمع آوری خشونت آمیز کودکان کار و نگهداری آنها در شرایط غیر انسانی

تحصیل رایگان و زندگی شاد و امن حق همه کودکان است

کردن طرح "جمع آوری" کودکان را در سطح جهانی اعلام کرده و بر نکات زیر تاکید میکنیم:

۱- ما طرح غیر انسانی جمع آوری خشونت آمیز و اجباری کودکان در ایران را قاطعانه محکوم میکنیم. اجرای این طرح باید فوراً متوقف شود.

۲- اجرای سیاست جمع آوری کودکان کار و خیابان، رد مرز کردن کودکان کار و خیابان افغانستانی، سیاستی تماماً فاشیستی است و برابر با زیر پا گذاشتن کنوانسیونهای بین المللی در قبال حقوق کودک است. اجرای این سیاست از سوی جمهوری اسلامی تاکیدی بیشتر بر اخراج آن از سازمان جهانی کار و تمامی نهادهای بین المللی است.

۳- ما از کارزار معلمان برای حق تحصیل رایگان برای همه کودکان قاطعانه حمایت میکنیم. دولت در قبال زندگی و معیشت کودکان کار و خانواده هایشان مسئول است.

۴- همه کودکان مستقل از وضعیت خانواده و محل تولد و جنسیت و امثال اینها، باید از امکان واقعی تحصیل رایگان و زندگی امن و شاد برخوردار شوند. کودکان نباید مجبور به کار برای تامین معیشت خود و خانواده هایشان شوند.

ما امضا کنندگان این بیانیه از همه نهادهای دفاع از حقوق کودک و اتحادیه بین المللی معلمان و تمامی تشکلهای کارگری در سراسر جهان انتظار داریم که با گذاشتن امضای خود در زیر این بیانیه ما را در پیشبرد این کارزار و متوقف کردن این جنایت آشکار در قبال کودکان در ایران یاری رسانند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی (Free Them Now)

نهاد کودکان مقدمند (Children First Now)

۲۶ ژوئیه ۲۰۱۹

و شناسنامه هستند رد مرز میشوند. رهادی فرماندار تهران تحت عنوان «پاکسازی» چهارراهها از کودکان کار اعلام میکند که در حال حاضر بین ۶۰ تا ۷۰ درصد چهارراهها از کودکان کار و خیابانی پاکسازی شدهاند و خبرها حاکی از ادامه دستگیری کودکان کار است. این فاجعه تراژیک انسانی باید فوراً متوقف شود.

طرح وحشیانه جمع آوری کودکان کار و خیابان با وقاحتی آشکار تحت عنوان زیباسازی شهرها و به اسامی مختلفی چون "ساماندهی" و "جذب" اجرا میشود. در عین حال حکومت سعی میکند چهره رسیدگی به وضعیت کودکان کار را به خود بگیرد و این طرح را تحت پوشش معرفی داوطلبانه کودکان و با پز تشکیل پرونده حمایتی برای آنان انجام دهد. در این میان کودکان کار افغانستانی را برای اخراج از ایران راهی مرز میکنند.

جمع آوری کودکان کار توسط جمهوری اسلامی یک سیاست فاشیستی است که حکومت اسلامی در پیش گرفته است. در برابر این بربریت و توحش موج اعتراضی گسترده ای در میان مردم در ایران به پا شده است. از جمله از سوی نهادهای دفاع از حقوق کودک بیانیه ای تحت عنوان "نه به جمع آوری کودکان کار" منتشر شده است که ۵۲ تشکل دفاع از حقوق کودک آترا امضا کرده اند. بعلاوه بیش از هزار و ششصد نفر از فعالین اجتماعی این بیانیه را امضا کرده اند. همچنین جنبشی اعتراضی در میان معلمان در اعتراض به اجرایی شدن چنین طرحهایی و با خواست تحصیل رایگان برای همه کودکان به راه افتاده است که کل جامعه را به اعتراض علیه پرداخت پول برای ثبت نام کودکان در مدارس فراخوانده است.

ما امضا کنندگان این بیانیه وظیفه خود میدانیم که صدای اعتراض این کودکان و مردم ایران باشیم. ما کارزار متوقف

آمار دقیقی از شمار واقعی کودکان کار و خیابان در ایران در دست نیست. اما در گزارشات رسمی حکومت از ۳ تا ۷ میلیون کودک کار گزارش شده است. در حالیکه ابعاد فقر و فلاکت در جامعه گسترده تر میشود، هر روز کودکان بیشتری از تحصیل محروم میشوند و به صف گسترده کودکان کار می پیوندند. جمهوری اسلامی به جای پاسخگو بودن به این فاجعه عظیم انسانی که خود مسبب آنست، میکوشد صورت مساله را از چهره شهرها پاک کند و وانمود کند که در ایران کودکان کار وجود ندارند.

روز ۱۲ ژوئن ۲۰۱۹، همزمان با روز جهانی مقابله با کار کودک، رژیم اسلامی طرح جمع آوری کودکان کار را به اجرا گذاشت. بر اساس این طرح کودکان کار و خیابان با زور و خشونت از خیابانها جمع آوری شده و در قرنطینه هایی از جمله یاسر، بعثت و شهدای افسریه در شرایط زندان نگاهداری میشوند. فرمانداری و شهرداری و پلیس جمهوری اسلامی مسئولین اجرای این طرح هستند و با کمین گذاشتن در خیابانها و با توسل به زور کودکان را سوار خودروهای خود کرده و آنها را به مراکز معینی گسیل میکنند. در این مراکز شمار زیادی کودک در شرایط غیر انسانی و بدون فضای کافی نگهداری میشوند. گزارشهایی گویای اینست که در بعضی مراکز به اندازه پنج برابر ظرفیت آنها کودکان را زندانی کرده اند و امکان خواب و استراحت و زندگی معمول ندارند.

این سی و پنجمین بار است که جمهوری اسلامی دست به کار اجرای چنین طرح جنایتکارانه ای شده است. اما اکنون با فلج شدن وضعیت اقتصادی این حکومت، اجرای آن ابعاد وحشیانه تری به خود گرفته است. گزارشات از شرایط بسیار وخیم زیستی، بهداشتی و قرار گرفتن این کودکان در معرض انواع خشونت ها و تجاوز جنسی و قرار گرفتن آنها در کمین باندهای مافیایی مواد مخدر حکایت میکنند.

جمهوری اسلامی برای منحرف کردن افکار عمومی کودکان کار و خیابان را مافیا خوانده و با هزار نوع تحقیر و توهین و تراشیدن سر با آنها همچون زندانیان خطرناک رفتار میکند و در قرنطینه های خود آنها را محبوس کرده و حق خروج را از آنان سلب میکند. به شکلی که نهایتاً یکی دو ساعت در روز در حیاط به آنها اجازه هواخوری داده میشود و حتی گاهی حق تماس با خانواده و خویشاوندانشان را از آنها سلب میشود.

به گفته انوشیروان محسنی بندپی استاندار تهران در روز آغاز این طرح در ۱۲ ژوئن ۲۴۹ هزار کودک کار را جمع آوری کرده اند که ۱۸۹ هزار آنها کودکان افغانستانی بوده اند. بر اساس این طرح کودکان افغانستانی که فاقد هویت

اعتراض ۸۰ تشکل کارگری به جمهوری اسلامی

"شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه" متشکل از بیش از ۸۰ سندیکا و تشکل کارگری در سراسر دنیا طی نامه ای به علی خامنه ای، سرکوب کارگران و فعالین مدافع حقوق کارگران را قویا محکوم کرد و خواهان آزادی فوری فعالین زندانی شد. بخشی از این نامه چنین است:

"خانم ها آیشا اسدالهی، عاطفه رنگریز و ندا ناجی از فعالین حقوق مزدبران و همچنین مرضیه امیری روزنامه نگار خودسرانه هفته ها است که بدون اجازه دسترسی به وکیل مدافع در بازداشت به سر می برند. آن ها متهم به «فعالیت علیه امنیت ملی» شده اند، آن هم به صرف شرکت در تجمع مسالمت آمیز روز اول ماه مه. در روزهای اولیه آن ها را در سلول های انفرادی زندانی کردند و مورد اذیت و آزار و شکنجه واقع شدند. کمی بعد ندا ناجی در پی جراحی های ناشی از ضرب و شتم به بهداری زندان منتقل می شود. هم اکنون عاطفه رنگریز و ندا ناجی را به بند ویژه زندانیان شرور و خشن برده اند که در معرض خشونت قرار دارند.

همچنین روزنامه نگاران ساناز الهیاری، امیر امیرقلی و امیر حسین محمدی فرد از ۴ ژوئیه در اعتصاب غذا به سر می برند. اعتصاب غذای آن ها در اعتراض به پیگرد و تداوم بازداشت شان، علیه سرکوب جاری فعالین حقوق کارگران و علیه سرکوب روزنامه نگاران است.

آن ها از ماه ژانویه ۲۰۱۹ خودسرانه و بدون دسترسی به وکیل مدافع در زندان به سر می برند. آن ها عمدتا به «تجمع و تبانی علیه امنیت ملی»، «تبلیغ علیه نظام»، «نشر اکاذیب» و «عضویت در یک گروه با فعالیت علیه امنیت ملی» متهم شده اند. این اتهامات علیه این روزنامه نگاران صوفابه خاطر پوشش خبری تجمعات اعتراضی کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه است.

اسماعیل بخشی و سپیده قلیان مبارزان حقوق کارگران بار دیگر در ۲۰ ژانویه دستگیر شدند. دستگیری مجدد آن ها در پی افشای شکنجه شدنشان در زندان در اواخر سال ۲۰۱۸ بود. خطر شکنجه مجدد شدن هر دو نفر بسیار جدی است.

- اسماعیل بخشی سخنگوی سندیکای مستقل کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه است.

- سپیده قلیان یک دانشجوی مبارز مدافع حقوق کارگران است که مبارزات کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه را پیگیری کرده است. هر دو نفر شدیداً تحت فشارند تا اظهارات شان در رابطه شکنجه شدنشان در زندان را پس بگیرند.

ما سازمان های سندیکایی امضا کننده این نامه این اعمال سرکوبگرانه و اذیت و آزارهای غیرقابل تحمل علیه سندیکالیست ها و فعالین مدافع حقوق کارگران را قویا محکوم می کنیم.

از رژیم ایران می خواهیم که به پیمان های بین المللی که دولت ایران امضا کرده، از جمله حق ایجاد تشکل های مستقل، حق برگزاری تجمعات، حق اعتصاب، و حق قراردادهای جمعی، احترام بگذارد.

ما قویا خواهان آزادی بدون قید و شرط و فوری همه سندیکالیست ها، روزنامه نگاران و فعالین زندانی هستیم."

شاپور احسانی راد دستگیر شد

امروز دوشنبه هفتم مرداد حدود ساعت ۱۲ ظهر نیروهای امنیتی با یورش به محل کار شاپور احسانی راد وی را دستگیر کرده و به مکان نامعلومی انتقال داده اند.

شاپور احسانی راد از اعضای هیأت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، نماینده سابق کارگران نورد پروفیل ساوه و از اعضای هیأت مؤسس شورای کارگری بازنشستگان تأمین اجتماعی (بستا) می باشد.

شاپور احسانی راد بعد از بازنشستگی با توجه به سطح نازل مستمری بازنشستگی از روز ششم اردیبهشت ماه در بخش مدیر داخلی یک مجتمع مسکونی مشغول به کار شده بود که مأمورین امنیتی در همان محل کار وی رادستگیر کرده و با خود برده اند.

موج گسترده حمله به کارگران و فعالین سایر عرصه های اجتماعی در شرایطی صورت میگیرد که تعرض همه جانبه به معیشت و زندگی آحاد جامعه روز بروز افزایش یافته و نهادهای امنیتی و قضایی در مقابل هر نوع صدای حق طلبی کارگران و سایر مزدبگیران با برخورد های امنیتی به سرکوب فعالین عرصه های مختلف اجتماعی می پردازند.

در ماه های اخیر و همزمان با سرکوب دیگر تشکل های کارگری و اجتماعی تعرض جدی به اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران صورت گرفته است که هم اکنون جعفر عظیم زاده دبیر هیأت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران در زندان به سر میبرد و برای پروین محمدی، ناهید خداجو، نسرين جوادی، فرهاد شیخی، هادی سلیمانی و مهدی فخری نیز پرونده های قضایی در جریان است.

شاپور احسانی راد هیچ جرمی غیر از طرح مطالبات صنفی خود و دیگر کارگران مرتکب نشده است. نهادهای حاکمیتی با امنیتی کردن فعالیت های صنفی درصدد سرکوب هر نوع صدای حق طلبی ما کارگران هستند اما جنبش عظیم مطالباتی کارگران ایران در مقابل این همه بی حقوقی و سرکوب ساکت نخواهد نشست.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن محکوم نمودن دستگیری شاپور احسانی راد و در اعتراض به تعرض همه جانبه به اعضای خود و سایر کارگران و مزدبگیران از هر طریق ممکن دست به اعتراض خواهد زد و از تمامی تشکل های کارگری داخلی و بین المللی میخواید تا با اعتراض به دستگیری کارگران ایران خواهان آزادی تمامی کارگران بازداشتی شوند.

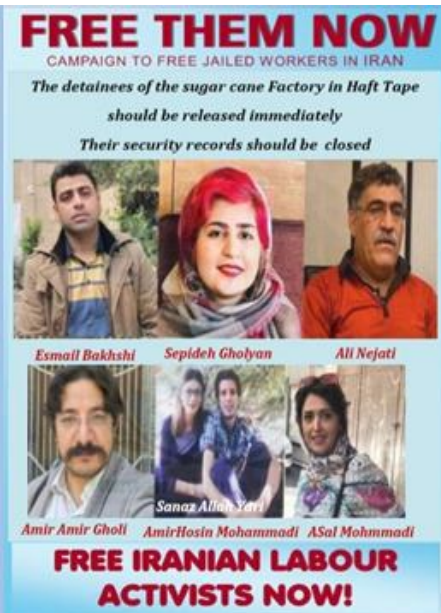
اتحادیه آزاد کارگران ایران - هفتم مرداد نودوهشت

شاپور احسانی راد به زندان اوین منتقل شده است

شاپور احسانی راد عضو هیأت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران که دیروز ظهر از سوی نیروهای امنیتی در محل کارش دستگیر شده بود شب گذشته در تماس تلفنی با خانواده اعلام کرده است که به زندان اوین منتقل شده و دیروز بازپرس شعبه ۴ دادسرای اوین اعلام کرده است که برای آزادی ایشان قرار وثیقه صادر شده اما فعلا و برای تکمیل تحقیقات در بازداشت میماند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران - ۸ مرداد ۹۸

اعتصاب غذای سپیده قلیان در اعتراض به بی حرمتی ها

گشود، ارج بداریم.

کارگران زندانی، معلمان دربند و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی در ایران
Shahla.daneshfar2@gmail.com

<http://free-them-now.com>

۲ مرداد ۹۸، ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۹

ساناز الله یاری دو تن از اعضای نشریه گام و از بازداشت شدگان نیشکر هفت تپه در اعتصاب غذا بسر میبرند و وضع جسمانی آنها نگران کننده است. امیر امیر قلی، عسل محمدی دو نفر دیگر از اعضای نشریه گام و علی نجاتی عضو هیات مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه از دیگر بازداشت شدگان و محکومین پرونده قضایی رژیم اسلامی در رابطه با اعتراضات کارگران در نیشکر هفت تپه هستند. همه این پرونده سازیه و بازداشت ها و پیگردها در ادامه سناریو سازی های کذایی اطلاعات برای تخطئه کردن مبارزات کارگران هفت تپه صورت گرفته است. زمان برگزاری دادگاه بدوی این عزیزان ۱۲ مرداد خواهد بود.

در تقابل با این پرونده سازی ها و دستگیری و شکنجه کردنها، موج جدیدی از همبستگی با بازداشت شدگان نیشکر هفت تپه به راه افتاده و همچنان ادامه دارد. نمونه اخیر آن طوماری با بیش از هزار امضاء است و تشکلهای مختلف کارگری به این کارزار پیوسته اند. این حمایت ها هم در عین حال در سطح بین المللی نیز ادامه دارد. از جمله کلکتیو سندیکاهای کارگری فرانسه مشتمل از کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (س. اف. د. ت)، کنفدراسیون عمومی کار (س. ژ. ت)، کنفدراسیون متحده سندیکایی (اف. اس. او)، اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر)، اتحاد ملی سندیکاهای مستقل (او. ان. اس. آ) طی نامه ای سرگشاده در تاریخ ۲۳ ژوئیه به خامنه ای خواستار رفع تعقیب و فشار بر بازداشت شدگان نیشکر هفت تپه و روز جهانی کار شدند. در بخشی از این نامه چنین آمده است: "ما سازمان های سندیکایی فرانسوی امضا کننده این نامه با تمام نیرو این اعمال سرکوبگرانه غیرقابل تحمل را قویا محکوم می کنیم. از رژیم ایران می خواهیم که به پیمان های بین المللی که دولت ایران امضا کرده احترام بگذارد.

با تمام توان باید به این کارزار جهانی پیوست. سپیده قلیان، اسماعیل بخشی و تمامی بازداشت شدگان نیشکر هفت تپه باید بدون قید و شرط آزاد شوند. با حمایت وسیع خود به این عزیزان اطمینان دهیم که در کنارشان هستیم و از آنها بخواهیم که برای حفظ جان و سلامتشان به اعتصاب غذای خود خاتمه دهند. با حمایت قاطع خود از این عزیزان یک بار دیگر مبارزات جانانه کارگران هفت تپه را که سر فصل جدیدی در مبارزات کل جامعه

سپیده قلیان از بازداشت شدگان نیشکر هفت تپه که جرم او حمایت از مبارزات این کارگران و صحنه گذاشتن بر کیفرخواست اسماعیل بخشی علیه شکنجه و زندان است، از روز دوم مرداد وارد اعتصاب غذا شده است. این خبر از طریق اینستاگرام برادر وی مهدی قلیان منتشر شده است. بنا بر خبر، سپیده قلیان در اعتراض به «ظلم ها و بی حرمتی ها» علیه خود و پدر و مادرش و همچنین انتقال های گوناگونش به زندان های متعدد دست به اعتراض زده و اعلام کرده است که تا هنگام تشکیل دادگاهش به اعتصاب خود ادامه خواهد داد. طبق این خبر سپیده قلیان پس از مشاجره با ماموران زندان قرچک به دلیل بی حرمتی به والدینش اعلام اعتصاب کرده است. ماجرای این ملاقات را مهدی قلیان به شرح زیر توضیح میدهد:

"امروز در تاریخ ۱ مرداد ۹۸ پدر و مادر پیرم بعد از طی ۱۳ ساعت مسافت از دزفول به تهران و با وجود خستگی و دلی شکسته برای ملاقات با سپیده به زندان شهری (قرچک) مراجعه کردند. مسئولین پس از تفتیش آنها اجازه حضور در سالن ملاقات و دیدار با سپیده را دادند ولی از بدو ورود یکی از مسئولین زن به خاطر یک انگشتری که در انگشت پدرم بود و در هنگام تفتیش تحویل زندان بان نداده بود، دانما به او تذکر می دادند و با ایجاد ناآرامی باعث عدم تمرکز دیدار سپیده با اعضای خانواده شدند. و جای بسی تعجب است زیرا که ماموران متوجه نیستند که باید آرامش برقرار کنند نه رعب و وحشت تا خانواده زندانی بتوانند پس از طی فاصله طولانی و سفر و دوری از فرزند تنها ۲۰ دقیقه با فرزندان شان ملاقات کنند. در پی این مساله مشاجره ای بین سپیده و ماموران زندان به دلیل بی حرمتی هایی که به پدر و مادر روا شده رخ می دهد. این جریان سپیده را عصبانی و ناراحت کرده و او را به گریه می اندازد.

ملاقات با سپیده آن هم پنج دقیقه و با ناآرامی به پایان رسید و ماموران زندان به ما گفتند که دیگر سپیده ممنوع الملاقات است و سپیده هم در جواب گفت: "بعد از این همه سختی مرا از چه می ترسانید؟ ملاقات را ممنوع کنید چه بهتر... با اصرار پدر و مادر و پادرمیانی یکی از مسئولان زندان ۵ دقیقه اجازه خداحافظی از پشت کابین به سپیده داده می شود."

علاوه بر سپیده قلیان امیرحسین محمدی فر و همسرش

کارگر زندانی، زندانی سیاسی، آزاد باید گردد!

خلیل کریمی فعال کارگری در سنندج به دو ماه حبس محکوم شد

صبح روز ۱ مرداد طی پیامی از طرف شعبه چهارم تجدید نظر استان کردستان خلیل کریمی از فعالین کارگری در شهر سنندج احضار و تایید حکم دو ماه حبس توسط دادگاه تجدید نظر استان به وی ابلاغ گردید. مصادیق اتهامات او در این بیدادگاه شرکت در

کمپین علیه اعدام رامین حسین پناهی و شرکت در مراسم روز جهانی کارگر اعلام شده است. خلیل کریمی پیشتر توسط شعبه ۱ دادگاه جمهوری اسلامی در سنندج به یک سال زندان محکوم شده بود که بعد از اعتراض وی و اعتراضات علیه آن در دادگاه تجدید نظر به دو ماه کاهش یافته است. انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه طی بیانیه ای در همین روز صدور حکم زندان برای خلیل کریمی را محکوم کرده است. در بخشی از بیانیه این تشکل کارگری چنین آمده است: "صدور چنین حکمی به خاطر این نوع فعالیت ها از نظر دستگاه های سرکوبگر قضایی و امنیتی، مصداق روشن همان ضدیت با حقوق پایه ای و جهانشمول انسانی است که مدام علیه انسانهای حق طلب، آزادیخواه و انسان دوست بکار گرفته می شود. فعالیت های شاخص خلیل کریمی طی سالیان اخیر، شرکت در مراسمات روز جهانی کارگر، حمایت از اعتراضات کارگری، شرکت در تجمعات مردم در مقابل زندان سنندج در دفاع از زندانیان و برای نجات جان محکومین به اعدام، شرکت در کمپین های علیه اعدام و فعالیت در امر کمک رسانی به سیل زدگان بوده است، که جز انسان دوستی و دفاع از حقوق خود و هموعانش نبوده اند. باید به چنین احکام ضد انسانی ای متحدانه اعتراض کرد و خواهان لغو آنها و همچنین آزادی کلیه بازداشت شدگان و زندانیان سیاسی شد."

اعتراض علیه حکم صادر شده برای خلیل کریمی، اعتراض به بساط سرکوب و دستگیری حکومت اسلامی یک گام مهم در متحد شدن بیشتر صف آزادیخواهی و برابری طلبی در جامعه است. کمپین برای آزادی کارگران زندانی همراه با انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه و تمام آزادیخواهان اعتراض خود را به حکم زندان برای خلیل کریمی و امنیتی کردن مبارزات اعلام داشته و بر لغو فوری حکم صادر شده برای او برای فعالین کارگری، معلمان و تمامی زندانیان سیاسی تاکید دارد. کارگران زندانی، معلمان دربند و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی در ایران

Shahla.daneshfar2@gmail.com

http://free-them-now.com

۲ مرداد ۹۸، ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۹

پیام کارگران نیشکر هفت تپه در حمایت از شاپور احسانی راد

متأسفانه در سالها و ماه های اخیر فشار بر طبقه کارگر بیشتر و بیشتر شده و هروقت صدای کارگری بلند میشود با اتهاماتی همچون اقدام علیه امنیت ملی روبرو میشود میدانید چرا؟ چون نسبت دادن این اتهام به متهمان باعث میشود که دادگاه های آنان غیر علنی و بدون وکیل برگزار شود و اینگونه است که مقامات حکومتی و قضایی سر خودشان را در برف فرو کرده اند و اینگونه ظالمانه به خیال خودشان قوانین شرع را اجرا میکنند و فکر میکنند کسی متوجه کارشان نمیشود.

بازداشت شاپور احسانی راد را محکوم میکنیم و خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط این عزیز هستیم.

از تمامی نهادهای کارگری بین المللی و اتحادیه های کارگری میخواهیم که عزم خود را جزم کرده و به حمایت پر رنگ تر از قشر کارگر ایران بپردازد و مقامات حکومتی را در برابر اعمالشان وادار به پاسخگویی کند، در سکوت نهادها و اتحادیه های کارگری بین المللی حکومت در حال شکستن تک تک استخوانهای کارگران ایران است. وقت آن رسیده که فشار را بر این ستمگران آتچنان زیاد کنید که دیگر جرات توهین به کارگران که از ضعیفترین قشرها هستند را به خود ندهند.

منبع: تلگرام اتحادیه آزاد کارگران ایران

بی شک اعمال زورگویانه و ضد حقوق بشری این حکومت بی پاسخ نخواهد ماند.

در این روزها که گرانی کمر بدنه کارگر را شکسته انسانی آزادی خواه و ترقی خواه که به حمایت از ما کارگران لب به سخن میگشاید را به بدترین شکل سرکوب میکنند و به خیال خودشان میتوانند اینگونه صدای حق طلبان و عدالت طلبان را خفه کنند.

متأسفانه با خبر شدیم که آقای شاپور احسانی راد از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران امروز توسط نهادهای امنیتی بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شده، این عمل به شدت محکوم و مایه ننگ حکومت و سرویس های امنیتی است.

سرویس های امنیتی که به جای جلوگیری از فاجاق و بازداشت سردمداران فساد و به مانند ارتشی برای مفسدان تبدیل شده و هر چه میگردد این مهم عیان تر شده و دیگر همه میدانند که شعار مبارزه با فساد در حکومت اسلامی هیچ معنایی ندارد. مطمئن باشید شاپور احسانی راد در راه حق علیه باطل قدم نهاده و هیچگونه کار غیر قانونی انجام نداده پس منتظر باشید که مانند دیگر فعالین کارگری به او اتهامات امنیتی بزنند.

دستگیری فعالان صنفی موضوعی همگانی و مربوط به همه ماست

پیمان شجیراتی

معیشتی مردم را داشته به گونه ای که حکومت با در ماندگی و استیصال تنها راه حل را در نشان دادن چنگ و دندان و فشار و سرکوب افراد پیشرو و فعال عرصه های مختلف میبیند و گمان میبرد با اینگونه دستگیری ها و پرونده سازی های امنیتی میتوانند صورت مساله را پاک کرده و صدای معترضان را خاموش سازد.

اکنون بیش از هر زمان دیگری حاکمیت زیر فشار و ضرب جنبش های اعتراضی در موضع ضعف و ناتوانی قرار دارد و از این رو است که سرآسیمه و دستپاچه دست به برخوردهای سرکوبگرانه و بازداشت های وسیع میزند.

در چنین شرایطی از یک سو میبایست مطالبات و اعتراضات همگانی را برای دفاع از حقوق پایه ای و بنیادی و انسانی خود در سطحی وسیع تر به کف خیابان آورد و از سویی دیگر با تشکیل کمیته هایی مردمی و کمپین های اعتراضی به دفاع از بازداشت شدگان پرداخت. آزادی بی قید و شرط دستگیرشدگان باید به خواست و موضوعی همگانی تبدیل شود.

پیمان شجیراتی کارگر سابق فولاد اهواز

بدنبال موج جدید از بازداشت فعالان صنفی و اجتماعی در روزهای اخیر ظهر امروز "شاپور احسانی راد" عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران و عضو هیئت مؤسس شورای کارگری بازنشستگان تأمین اجتماعی هم بازداشت گردید.

تشدید تحریم های اقتصادی، سقوط ارزش پولی، گرانی های لجام گسیخته اقلام مصرفی، فقر و بیکاری و دهها معضل دیگر سبب عمیق تر شدن نارضایتی های عمومی و اعتراضات گسترده نسبت به وضع موجود گردیده است.

بازداشت فعالان جنبش های اجتماعی بیش از هر چیز نشان از عمق بحران موجود و ناتوانی، سردرگمی، بی لیاقتی و بی کفایتی سیستم اداره کشور در رفع و حل این بحران ها و مشکلات

فراخوان به مردم کردستان علیه ساخت و پاخت احزاب ناسیونالیست با حکومت

مردم مبارز کردستان،

حتما در جریان هستید که چهار حزب ناسیونالیست کرد یعنی حزب دمکرات کردستان ایران، حزب دمکرات کردستان، سازمان زحمتکشان و سازمان انقلابی زحمتکشان با نمایندگانی از جمهوری اسلامی دیدارهایی مخفی داشته اند که جرات نکرده اند جزییات آنرا به مردم توضیح دهند چون میدانند با چه نفرتی از جانب مردم مواجه خواهند شد. حتی اعضا و کادرهای این چهار سازمان هم در جریان این نشست های مخفیانه نبوده اند. بعد از اینکه این نشست ها لو رفت مسئولین این احزاب خیلی سر بسته اعتراف کردند که مخفیانه با نمایندگان جمهوری اسلامی نشست داشته و قرار است این نشست ها و در واقع بند و بست ها، ادامه پیدا کند. در مقابل این اقدام سازشکارانه و ضد مردمی، سیلی از نفرت و افشاگری علیه این جریانات براه افتاده و آنها را هر چه بیشتر بی آبرو کرده است.

اینها به زبان شما حرف میزنند اما علیه شما توطئه میکنند. تاریخ شما سرشار از عدالتخواهی و آزادیخواهی و سازش ناپذیری در مقابل حکومت و باندهای مختلف آن است و عملکرد امروز و تاریخ گذشته این احزاب پر از زد و بند و نزدیکی با ارتجاعی ترین محافل و دولتها است. اینها نماینده بخشی از سرمایه داران کرد هستند و هیچ قربانی با مبارزات آزادیخواهانه شما و خواست های حق طلبانه و برابری طلبانه شما علیه تبعیض و نابرابری و کل حکومت مذهبی و اقتصاد مافیایی حاکم ندارند. دلمشغولی های این جریانات، سیاست ها و شیوه های فعالیت آنها، دوستان و محافل نزدیک به آنان و ساخت و پاختشان با حکومت، همگی بیگانگی آنها با مبارزات هر روزه شما مردم زحمتکش، شما کارگران و معلمان، جوانان و زنان و خانواده های زندانیان، و اعتصابات و اعتراضات هر روزه شما و کارزارهای اعتراضی تان در کردستان و در سراسر کشور را نشان میدهد. اینها تعلق به مردمی که با شعار اصلاح طلب اصولگرا دیگه تمامه ماجرا در دیماه ۹۶ در سراسر کشور به میدان آمدند، ندارند، برعکس پیشروی مبارزات شما و فضای مدرن و ضد مذهبی و به چپ چرخیدن هر روزه جامعه را مانع سیاست های عقب مانده خود میدانند. در حالیکه شما خود را هم سرنوشت بقیه مردم در سراسر کشور میدانید و مبارزه شما پیوند عمیق و تنگاتنگی با مبارزات مردم در سراسر کشور دارد اینها به فکر دور کردن شما از مردم در سایر نقاط کشور و در آرزوی سناریوی اقلیم کردستان عراق اند. اینها یک روز توسط دولت های عربستان و ترامپ به بازی گرفته میشوند و همین که سرشان به سنگ میخورد با یکی از وحشی ترن و جنایتکارترین حکومت ها یعنی جمهوری اسلامی وارد ساخت و پاخت

وکلاهی سپیده قلیان و اسماعیل بخشی درخواست دارند دادگاه علنی برگزار شود

با توجه به اصل ۱۶۵ قانون اساسی و ماده ۳۵۲ قانون آئین دادرسی کیفری، محاکمات دادگاه علنی است.

با توجه به اینکه پرونده موکلین اینجانبان آقای اسماعیل بخشی و خانم سپیده قلیان در ۹۸/۵/۱۲ در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب تهران مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت و از آنجا که قبلا برنامه تلویزیونی و یک سوبیه طراحی سوخته از تلویزیون پخش شده و اتهامات فراوانی به موکلین نسبت داده است؛ به جهت تنویر افکار عمومی و نظارت جامعه بر روند دادرسی، خواهان برگزاری علنی جلسه محاکمه هستیم تا حداقل خبرنگاران اجازه حضور در جلسه را داشته و آحاد جامعه در جریان رسیدگی دادگاه قرار گیرند.

قطعا انعکاس جریان دادگاه به عدالت قضائی و اعتماد جامعه به بی طرفی دستگاه قضاء کمک خواهد نمود.

فرزانه زیلابی

سید جمال الدین حیدری منش

میشوند. تاریخچه این سازمان ها نیز پر از توطئه و اقدامات تروریستی علیه مخالفین شان بوده است. اینها بر خلاف آنچه ادعا میکنند به اصطلاح "احزاب کردی" نیستند، بلکه متعلق به یک قشر کوچک سرمایه دار و مرتجع کرد و علیه اکثریت مردم کردستان هستند. اینها چیزی شبیه به احزاب حاکم در کردستان عراقند که حکومتی فاسد و عقب مانده را به مردم تحمیل کرده و کردستان عراق را به قهقرای کامل برده اند و زن کشی را مرسوم کرده اند.

امروز در حالیکه اکثریت عظیم مردم در کردستان و در سراسر کشور یکپارچه خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی هستند و حکومت را به بن بست و تنگنای عمیقی کشانده اند، اینها وقیحانه مشغول سازش و بند و بست با چنین حکومتی میشوند و فردا اگر امکان پیدا کنند حاضرند بخاطر کوچکترین امتیازی برای منافع حقیر خود دست به هر توطئه ای علیه مردم بزنند. چهل سال مقاومت و مبارزه درخشان و شجاعانه شما علیه جمهوری اسلامی و تسلیم ناپذیری شما در مقابل آن، در عین حال به معنی دست رد بر سینه هر جریانی است که بخواهد با جمهوری اسلامی سازش کند. جمهوری اسلامی راهی جز سرنگونی ندارد و این جریانات نیز رسوای خاص و عام شده اند و بیش از این رسوا خواهند شد.

مردم مبارز و آزادیخواه کردستان

ساخت و پاخت این جریانات با رژیم را محکوم کنید. با صدای بلند اعلام کنید که اینها نه نماینده شما که در صف مقابل شما هستند. چند صد نفر از فرزندان شما که بدون شناخت واقعی از این جریانات در صف آنها قرار گرفته اند را تشویق کنید صفوف آنها را ترک کنند و به جریانات سرنگونی طلب و آزادیخواه بپیوندند. مبارزات خود علیه جمهوری اسلامی را تشدید کنید و همبستگی تان با مردم در سراسر کشور را تقویت کنید.

رهایی شما و مردم سراسر کشور از ستم و استثمار و تبعیض در گرو قدرتمند شدن جبهه چپ و آزادیخواهی و همبستگی با خواست ها و مبارزات عادلانه مردم در سراسر کشور و عقب راندن ناسیونالیسم و افشای سیاستهای ارتجاعی و تفرقه افکنانه این جریانات است. ما همه شما مردم کردستان را فرا می خوانیم که برای تقویت این صف هر چه وسیعتر به حزب کمونیست کارگری ایران بپیوندید.

حزب کمونیست کارگری ایران

۳ مرداد ۱۳۹۸، ۲۵ ژوئیه ۲۰۱۹

اطلاعیه ها

اعتراضات کارگران نیروگاه بادی منجیل، شهرداری و بازنشستگان

تجمع اعتراضی کارگران نیروگاه بادی منجیل

روز دوم مرداد کارگران نیروگاه بادی منجیل واقع در استان گیلان در اعتراض به کاهش سطح حقوق شان در مقابل ارگان‌های اداری این شهرستان تجمع کردند.

تجمع اعتراضی کارگران شهرداری منطقه ۳

روز دوم مرداد ماه جمعی از کارگران شهرداری منطقه ۳ رشت در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه خود تجمع کردند.

ادامه اعتراضات کارگران بازنشسته مخابرات راه دور

روز ۱ مرداد ماه حدود ۳۰۰ کارگر بازنشسته مخابرات راه دور در شیراز برای دومین روز و در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات و وعده های توخالی مسئولان مقابل وزارت صنعت، معدن و تجارت تجمع کردند. به گفته کارگران مسئولان هیئت حمایت از صنایع بیش از ۱۲ سال است که مطالبات ایام اشتغال حدود ۱۲۰۰ کارگر بازنشسته این کارخانه را پرداخت نکرده و در پاسخ به آنها مشکلات اقتصادی را بهانه می آورند. این کارخانه در سال ۸۵ تعطیل شد و از آن زمان هم در رابطه با احیای آن و هم در رابطه با پرداخت مطالبات کارگران بازنشسته مرتب وعده داده شده است. به گفته بازنشستگان، هر کدام از آنها حدود ۵ تا ۷۰ میلیون میلیون تومان طلب دارند که بیشتر حجم مطالبات آنها به مزایای حقوقشان برمی گردد. کارگران در سخنانشان از خسارت دیر پرداخت کل طلبهایشان میگویند که کل طلبشان حدود ۳۵ میلیارد تومان است و اگر در همان سال ۸۵ به هر بازنشسته‌ای ۵ میلیون تومان طلبش پرداخت میشد، می توانست برای خانه خود وسیله‌ای تهیه کند اما حالا با این پول حتی نمی‌توان یک خودروی بی کیفیت خرید.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراها

حزب کمونیست کارگری ایران

۲ مرداد ۹۸، ۱۳۹۷، ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۹

کارگران تعمیرات پالایشگاه آبادان توانستند

بخشی از مطالباتشان را تحمیل کنند

روز ۳۱ مرداد اعتصاب سه روزه کارگران تعمیرات پالایشگاه آبادان طی مذاکراتی فشرده و توافق بر سر بخشی از خواستههایشان پایان یافت. اعتراض کارگران تعمیرات پالایشگاه آبادان در واقع اعتراض به سطح نازل حقوقها و قراردادهای موقت و برده وار پیمانی است و یک

خواست مهم آنها برجیده شدن بساط پیمانکاران از پالایشگاه است. در عین حال یک اعتراض این کارگران به عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و در واقع سطح نازل حقوقهایشان است. به گفته کارگران یکسان سازی حقوق آنان با کارگران رسمی که بدنبال اعتراضات گسترده کارگران پیمانی در پتروشیمی ها و در نفت مصوب گردید، اعمال نشده است و لایه لایه کردن نیروی کار پیمانکاری و استمرار تبعیض در مزد و مزایای مزدی آنها در اکثر بخش‌های پالایشگاه آبادان که زیر نظر حدود ۹۴ شرکت پیمانکاری مشغول کارند، سیاسی در جهت تشدید استعمار و جلوگیری از اعتراض متحدها آنان علیه دستمزدهای چند بار زیر خط فقر است.

در همین راستا اعتصاب کارگران پیمانکاری پالایشگاه آبادان در ۲۹ تیر در اعتراض به عدم تعیین تکلیف شغلی شان در ارتباط با مدیریت پالایشگاه و مطالبات انباشته شده دیگر از جمله عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل صورت گرفت. در روز دوم این اعتصاب با پیوستن کارگران دو شرکت تعمیر و نگهداری از بخشهای دیگر پالایشگاه ابعاد وسیعتری پیدا کرد. طبق گزارشها طی دو روز اول این اعتصاب دست اندرکاران و مسئولین پالایشگاه با کارگران وارد مذاکره شدند و تلاش کردند آنها را برای پایان دادن به اعتصاب متقاعد کنند. اما این تلاشها به جایی نرسید. تا اینکه در روز ۳۱ تیر از ترس گسترش بیشتر آن به بخش های دیگر پالایشگاه جلسه ای با حضور مدیر عامل شرکت پالایش نفت، فرماندار و امام جمعه آبادان و نمایندگان منتخب کارگران تشکیل و مطالبات کارگران مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در این جلسه با پذیرش خواسته فوری و اصلی کارگران یعنی زیر پوشش قرارگرفتن آنان در ارتباط مستقیم با کارفرمای اصلی موسوم به "طرح مدیریتی" که دارای مزایای متفاوتی نسبت به وضعیت موجود است، توافقنامه ای به امضاء طرفین رسید. اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، تبدیل قرارداد کارهایی که شکل مستمر دارند از کار حجمی به کار دائم، درج پایه سنوات و پرداخت حق سنوات سالانه، اجرای کامل قوانین و مقررات تامین اجتماعی در آنجا و پایان دادن به بی قانونی مطلق و استعمار بی حد کارگران از جمله توافقات این نشست بود. با این وعده ها و توافقات، و با تاکید بر عملی شدن فوری آنها کارگران تعمیرات پالایشگاه به اعتصاب خود پایان دادند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراها

حزب کمونیست کارگری ایران

۲ مرداد ۹۸، ۱۳۹۷، ۲۴ ژوئیه ۲۰۱۹

فراخوان بازنشستگان سال ۹۷ به تجمع و

چند خبر اعتراضی دیگر

فراخوان بازنشستگان سال ۹۷ به تجمع

بارنشستگان سال ۹۷ در اعتراض به عدم دریافت پاداش

سال ۹۷ برای ساعت ۱۰ صبح روز ۵ مرداد به تجمع در مقابل سازمان برنامه و بودجه در تهران فراخوان داده اند. این بازنشستگان در همین رابطه قبلا نیز تجمعاتی بر پا کرده اند. آخرین بار تجمع اعتراضی آنان در ۳۱ اردیبهشت امسال برگزار شد و در آن بازنشستگان با شعارهایی چون "تا پاداشو نگیریم، از پا نمی نشینیم"، "اختلاسها کم بشه، پاداش ما حل میشه"، "ما همه همبسته ایم از وعده ها خسته ایم"، بر پرداخت پاداش های پرداخت نشده خود تاکید کردند. شعارهای معلمان بازنشسته بطور واقعی بازتاب جنبش اجتماعی و گسترده اعتراض به سرمایه داران و چپاولگران حاکم است که گرانی و بیکاری و فقر غیر قابل تحملی را به اکثریت مردم تحمیل کرده است.

تجمعات سراسری معلمان حق التدریس

روز ۱ مرداد معلمان حق التدریس در اقدامی سراسری خواستار تعیین تکلیف وضعیت استخدامی خود شدند. معلمان حق التدریس سالهاست که در مدارس مختلف تدریس میکنند اما استخدامی رسمی نیستند و به همین بهانه از حقوق بسیار پایینی برخوردارند و از بسیاری از تعلقات شغلی محرومند. زیر فشار اعتراضات گسترده آنها حدود ۱۱ ماه قبل قانون استخدامی این معلمان به تصویب رسید و می بایست در عرض سه ماه آیین نامه آن ابلاغ و اجرایی میشد. اما تا کنون اقدامی صورت نگرفته است. معلمان حق التدریس پیگیر وضعیت استخدام خود هستند. در همین رابطه در روز دوم مرداد معلمان حق التدریس استان اصفهان در اداره کل آموزش و پرورش این شهر تجمع داشتند. یک خواست تجمعات اعتراضی معلمان شاغل استخدام رسمی معلمان حق التدریس بوده است.

تجمع کارگران خدمات شهری رشت

صبح روز ۲ مرداد کارگران خدمات شهری و فضای سبز در رشت در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق مقابل شهرداری تجمع کردند. در سراسر ایران کارگران شهرداریها با تعویقهای طولانی مدت پرداخت حقوقهایشان توسط شهرداریها و پیمانکاران مفتخور مواجهند و مدام در این شهر و آن منطقه دست به اعتراض میزنند. با حرکتی هماهنگ و سراسری میتوان شهرداریها و حکومت را زیر فشار قرار داد و پرداخت به موقع حقوقها و شرایط انسانی تر کار را به کرسی نشاند.

ادامه اعتراضات کارگران باختر بیوشیمی کرمانشاه

روز اول مرداد کارگران کارخانه باختر بیوشیمی کرمانشاه نسبت به بلاتکلیفی شغلی با تجمع مقابل استانداری و سازمان صنعت، معدن و تجارت این شهر تجمع کردند. به گفته کارگران این کارخانه با سابقه کار ۳۰ ساله در شهرستان کرمانشاه حدودا ۵ سال است که دچار مشکل شده و اکنون تولید آن متوقف شده است. زیر فشار این تجمع اعتراضی، معاون سیاسی استانداری کرمانشاه در جمع کارگران حاضر شد و با درخواست مهلت از کارگران، وعده داد که این موضوع را استاندارد از طریق

سال ۹۷ در اعتراض به تاخیر در پرداخت پاداش پایان خدمت خود برای دومین روز در مقابل سازمان برنامه و بودجه تجمع کردند و دست به اعتراض زدند. ماموران نیروی انتظامی و لباس شخصی های بسیاری از قبل در محل حضور داشتند و با تهدید و فشار و هل دادن و برخورد های فیزیکی سعی در پراکنده کردن بازنشستگان معترض را داشتند. معلمان معترض در مقابل مزدوران حکومت دست به مقاومت زدند و با کف زدن و شعارهایی چون "نیروی انتظامی حیا کن"، "نوبخت حیا کن صدلی را رها کن"، "نیروی انتظامی بهوش باش معلمیم نه اوباش" به اعتراضات خود شدت داده و خیابان را بستند. دیگر شعارهای معترضان عبارت بود "دروغگو دروغگو وعده تیرماهت کو"، "فریاد فریاد از اینهمه بیداد"، "فرهنگی میمیرد ذلت نمی پذیرد". بر روی تراکتها و بنرهایشان نیز نوشته شده بود "پاداش بازنشسته حق مسلم ماست"، "زندان و تهدید فعالین محکوم است"، "فرهنگی میمیرد ذلت نمی پذیرد".

در خلال این حرکت اعتراضی یکی از بازنشسته های آموزش و پرورش بر اثر فشارهای عصبی دچار حالت بیهوشی شد و به بیمارستان منتقل گردید. با افتادن او بر زمین فریاد اعتراض بازنشستگان بلندتر شد و همگی شعار میدادند نوبخت حیا کن، نوبخت بیا پایین. زیر فشار اعتراض بازنشستگان طاهری معاون نوبخت ناگزیر به حضور در جمع آنان شد. او مثل همیشه با وعده و وعید تلاش کرد فضا را آرام کند که با اعتراض جمعیت روبرو شد. بازنشستگان معترض خطاب به او که خود را به بی خبری میزد میگفتند مگر تا الان از موضوع خبر نداشته ای، در حالیکه قضیه به ده ماه پیش مربوط است.

معلمان بازنشسته روز قبل یعنی پنجم مرداد نیز تجمع داشتند و با شعارهایی چون "فرهنگی مالباخته وعده قبول نداره"، "ماهه همبسته ایم از وعده ها خسته ایم"، "فریاد فریاد از این همه بیداد"، "اختلاسها کم بشه، پاداش ما حل میشه"، اعتراض خود را به اختلاسها، به فقر و بی تاملی و وعده های پوچ مقامات حکومتی اعلام داشتند. معلمان بازنشسته خواستار پرداخت فوری طلبهایشان هستند.

فراخوان اعتراضات معلمان در استانهای مختلف در

۱۴ مرداد

بنا به یک گزارش دیگر معلمان شاغل و بازنشسته در استانهای متعددی با اعلام اینکه زندانی شدن معلمان، پایمال کردن کرامت معلمان و تنزل سطح معیشتی همکاران را بر نمی تابد برای ساعت ده صبح روز ۱۴ مرداد فراخوان به تجمع داده اند. این فراخوان تاکنون از سوی معلمان شاغل و بازنشسته در استانهای تهران، البرز، اصفهان، آذربایجان شرقی (تبریز)، آذربایجان غربی (ارومیه)، گیلان (رشت)، خوزستان (اهواز)، کردستان (سنندج + مریوان) و کرمانشاه (کرمانشاه) مورد حمایت قرار گرفته و تجمعات در مقابل مراکز آموزش و پرورش استانها برگزار خواهد شد.

میکرد. این بازنشستگان قبلا نیز در همین رابطه در ۳۱ اردیبهشت امسال تجمع داشتند.

دیدار جمعی از اعضای اتحادیه آزاد با خانواده جعفر عظیم زاده

روز جمعه ۴ مرداد ۹۸ تعدادی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران در همبستگی با جعفر عظیم زاده رییس هیات مدیره این اتحادیه با خانواده او دیدار کردند. آنان در این دیدار خواهان آزادی جعفر و تمام فعالین کارگری در بند و رفع اتهامات امنیتی شدند. شرکت کنندگان در این دیدار از جمله بر آزادی بی قید و شرط و فوری ندا ناجی، عاطفه رنگریز، مرضیه امیری و آنیسا اسداللهی تاکید کرده و پرونده سازی و احضار و محاکمه شرکت کنندگان در تجمع روز جهانی کارگر را محکوم نمودند. کارگران و مردم معترض با کارزارهایی چون اعتراض علیه امنیتی کردن مبارزات، آزادی فوری بازداشت شدگان روز جهانی کارگر، و آزادی بازداشت شدگان نیشکر هفت تپه، در برابر سرکوبگری های حکومت ایستاده اند و از حقوق پایه ای خود چون حق تشکل، حق اعتصاب، حق تجمع و حق برگزاری مراسم روز جهانی کارگر به عنوان حقوق مسلم همه کارگران و مردم دفاع میکنند.

اولتیماتوم کارگران قطار شهری به اعتصاب

کارگران قطار های شهری اهواز، مشهد، تبریز و کرمانشاه چند ماه است دستمزد نگرفته اند. علیرغم تجمعات اعتراضی ای که تا کنون این کارگران داشته اند اقدامی صورت نگرفته و پاسخی نگرفته اند. کانال رسمی کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه راه آهن با اعلام این خبر از اولتیماتوم این کارگران به اعتصاب گزارش میکند. کارگران قطارهای شهری اعلام کرده اند که در صورتیکه مزد معوقه شان پرداخت نشود در روزهای آینده دست به اعتصاب و تجمع خواهند زد. از جمله فضای اعتراضی در میان این کارگران در سخنان موسوی فرد نماینده خمینی در خوزستان و امام جمعه اهواز در نماز جمعه روز ۴ مرداد ماه انعکاس داشت و آنها در خطابه های خود از مطالبات مزدی معلمان و کارگران قطار شهری اهواز سخن گفتند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۵ مرداد ۹۸، ۱۳۹۷، ۲۷ ژوئیه ۲۰۱۹

تجمع معلمان بازنشسته، و فراخوانهای

معلمان شاغل و بازنشسته در چندین

استان به تجمعات اعتراضی

تجمع بازنشستگان سال ۹۷ مقابل سازمان برنامه و

بودجه

صبح امروز ۶ مرداد جمعیت بزرگی از معلمان بازنشسته

وزارت بهداشت پیگیری خواهد کرد. در همین رابطه این کارگران قبلا نیز در هفدهم تیرماه به تهران سفر کرده و با برپایی تجمع مقابل ساختمان دیوان عدالت و وزارت بهداشت اعتراضشان را نسبت به بلا تکلیفی شغلی بنمایش گذاشته بودند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۴ مرداد ۹۸، ۱۳۹۷، ۲۶ ژوئیه ۲۰۱۹

تجمع معلمان بازنشسته سال ۹۷، دیدار

اعضای اتحادیه آزاد با خانواده جعفر

عظیم زاده و اولتیماتوم کارگران قطار

شهری به اعتصاب

تجمع بازنشستگان سال ۹۷ مقابل سازمان برنامه و

بودجه

صبح امروز ۵ مرداد بنا بر قرار از قبل اعلام شده جمعی از معلمان بازنشسته سال ۹۷ در اعتراض به تاخیر در پرداخت پاداش پایان خدمت خود در مقابل سازمان برنامه و بودجه تجمع کردند. به گفته آنان تاخیر در پرداخت پاداش پایان خدمت با توجه به نرخ فزاینده تورم باعث کاهش ارزش آن شده و هر ماه که می گذرد بیشتر ضرر میکنند. شعارهای بازنشستگان در این تجمع اعتراضی از جمله عبارت بودند از:

فرهنگی مالباخته وعده قبول نداره"، "ماهه همبسته ایم از وعده ها خسته ایم"، "فریاد فریاد از این همه بیداد"، "اختلاسها کم بشه، پاداش ما حل میشه"، "پاداش بازنشسته حق مسلم ماست"، "دروغگو، دروغگو، وعده تیرماهت کو".

در این تجمع اعتراضی یکی از معلمان بازنشسته در سخنانش اعلام داشت که اگر نوبخت نیاید پایین و جواب ندهد مجبوریم ساعت دوازده خیابان را ببندیم. سپس جمعیت با شعار "نوبخت بیا پایین، نوبخت بیا پایین"، او را همراهی کردند. در جریان این حرکت اعتراضی یکی از بازنشستگان در میان جمعیت از هوش رفت و جمعیت با بلند کردن او از زمین با خشم فریاد میزد "نوبخت حیا کن، صدلی را رها کن".

در این روز نیروی انتظامی بسیاری در محل حاضر بود و تجمع کنندگان با شعار "نیروی انتظامی به هوش باش، معلمیم نه اوباش" به اعتراض خود ادامه دادند. معلمان بازنشسته در این تجمع اعتراضی با فریاد شعارهایشان و بنرهایی که در دست داشتند اعتراض خود را علیه وضع نابسامانی زندگی و معیشتشان و اختلاس ها و دزدی ها اعلام داشتند. در این میان بنری با نوشته "درد ما درد شمامست، مردم ما را یاری کنید" توجه ها را بخود جلب

گردهمایی معلمان استانیهای فارس و بوشهر در حمایت از محمد علی زحمتکش

روز ۵ مرداد گروهی از معلمان از استانهای فارس و بوشهر، در پشتیبانی از زندانی سیاسی محمدعلی زحمتکش، معلم زندانی در زندان عادل آباد شیراز دست به تجمع زدند. محمدعلی زحمتکش یکی از معلمان شیراز است که به هشت ماه حبس محکوم شده است و اتهامات عنوان شده علیه او "تبلیغ علیه نظام"، "توهین به خمینی" و حضور در تجمعات معلمان شیراز و تهران اعلام شده است. یک کارزار مهم معلمان اعتراض به امنیتی کردن مبارزات و متوقف شدن صدور احکام امنیتی برای معلمان معترض است.

تجمع اعتراضی کارکنان قرارداد معین آموزش و پرورش
در یک حرکت دیگر صبح روز ۶ مرداد کارکنان قرارداد کارمعی آموزش و پرورش در اعتراض به بلا تکلیفی چندین ساله و عدم تبدیل وضعیت و برخورداری از مزایای کمتر از سایر نیروها مقابل درب مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. خواست فوری آنان داشتن امنیت شغلی و استخدام رسمی در آموزش و پرورش است.

از اعتراضات و خواستههای معلمان و فرهنگیان باید فعالانه حمایت کرد. خواستههای معلمان از جمله عبارتند از: تحصیل رایگان برای همه کودکان، توقف پرونده سازیهای امنیتی و آزادی بدون قید و شرط معلمان زندانی، ارائه خدمات آموزشی با کیفیت، افزایش حقوق فرهنگیان بازنشسته و شاغل به بالای خط فقر هفت میلیون تومانی و رفع تبعیض ها و همسان سازی حقوقها، درمان رایگان، لغو خصوصی سازی آموزش، استخدام معلمان پیش دبستانی و حق التدریسی، بازگرداندن پولهای به سرقت رفته از صندوق بازنشستگی و بانک ذخیره فرهنگیان و آزادی بدون قید و شرط معلمان زندانی.

معلمان و بازنشستگان خواستههای بحق دارند که در واقع خواستههای اکثریت مردم است. معلمان و بازنشستگان مبارزاتشان نقش برجسته ای در مقابله گسترده اجتماعی به سیاستهای سرکوب حکومت و فاصله عظیم طبقاتی دارند و در جلو آوردن خواستههای سراسری همه مردم و برای داشتن یک زندگی انسانی نقش مهمی کرده اند.

حزب کمونیست کارگری قاطعانه از خواستها و مبارزات معلمان حمایت کرده و همه مردم بویژه خانواده های دانش آموزان را به حمایت گسترده از تجمع ۱۴ مرداد آنان فرا میخواند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ مرداد ۹۸، ۱۳۹۷، ۲۸ ژوئیه ۲۰۱۹

کارگران راه آهن اعتصاب خود را آغاز کردند

امروز ششم مرداد ماه کارگران راه آهن کرج، اسلامشهر تهران، رباط کریم، احمد آباد رفسنجان، و سیرجان هرمزگان که تحت مسئولیت شرکت تراورس راه آهن قرار دارند در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدهایشان دست به اعتصاب زدند. این کارگران سه ماه دستمزد خود را طلب دارند و در عین حال به قراردادهای برده وار و موقت کاری خود اعتراض دارند. اعتراض کارگران احمد آباد و سیرجان از روز گذشته آغاز شد.

همچنین کارگران راه آهن بندرعباس در همین رابطه برای روز هفتم مرداد ماه فراخوان به اعتصاب داده و از تمامی بخش های راه آهن این منطقه خواستار شرکت در این اعتصاب شده اند. این کارگران با مبارزات متحدانه خود همواره در مقابل تعویق پرداخت دستمزدها ایستاده و تاکیدشان بر رسمی شدن قراردادهای کاری شان است. امروز کارگران راه آهن در موقعیت بسیار قویتری برای پیشبرد خواستههایشان و پایان دادن به قراردادهای موقت برده وار کاری هستند. از اعتصابات و اعتراضات کارگران راه آهن فعالانه حمایت کنیم.

پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ مرداد ۹۸، ۱۳۹۷، ۲۸ ژوئیه ۲۰۱۹

کارگران راه آهن بندرعباس حرکت قطارها را متوقف کردند

اعتصاب کارگران راه آهن که از ۵ مرداد شروع شده امروز نیز در شهرهای مختلف ادامه یافت. بنا به گزارشها امروز ۷ مرداد کارگران راه آهن حوضه بندرعباس در اعتراض به عدم پرداخت چندین ماه حقوقشان در سومین روز اعتصاب خود خطوط راه آهن را بستند و حرکت قطارها را متوقف کردند. کارگران راه آهن به قراردادهای موقت و برده وار کار و تاخیر در پرداخت دستمزدهایشان اعتراض دارند.

کارگران راه آهن در چندین شهر و منطقه دیگر از جمله کرج، اسلامشهر تهران، رباط کریم، احمد آباد رفسنجان، و سیرجان و هرمزگان نیز از روزهای قبل در اعتصاب بسر میبرند و تاکید کرده اند که تا رسیدن به خواستههایشان به اعتصاب ادامه خواهند داد. از اعتصاب کارگران راه آهن فعالانه باید حمایت کرد و اخبار آنها بازتاب داد.

پیش به سوی اعتصابات سراسری

پیش به سوی تشکیل شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۷ مرداد ۹۸ - ۲۹ ژوئیه ۲۰۱۹

اعتراضات در قند فسا، شهرداری رشت، آب معدنی داماش و لوله سازی

- روز ۶ مرداد کارگران شهرداری رشت، در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدشان دست از کار کشیده و در شهر راهپیمایی کردند.

- روز ۶ مرداد کارگران کارخانه قند فسا در اعتراض به ۳ ماه حقوق معوقه خود، مقابل فرمانداری دست به تجمع زدند.

- روز ۶ مرداد کارگران کارخانه آب معدنی داماش در اعتراض به تصمیم کارفرما برای فروش ۲۰ خودرو کامیون حمل بار این واحد تولیدی و خطر از دست دادن کار خود برای دومین روز تجمع کردند.

- روز ۵ مرداد کارگران اخراجی لوله سازی ماهشهر (سدید) در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای معوقه خود و عدم دریافت بیمه بیکاری دست به تجمع زدند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۷ مرداد ۹۸، ۱۳۹۷، ۲۹ ژوئیه ۲۰۱۹

اعتصاب کارگران راه آهن ادامه دارد

اعتصاب کارگران خط و ابنیه و فنی راه آهن که از روز ۵ مرداد شروع شده است، ادامه دارد. از صبح روز سه شنبه ۸ مرداد ۱۳۹۸، کارگران خط ابنیه و فنی راه آهن در خطوط بندرعباس و نورآباد شازند در اعتراض به تعویق پرداخت سه ماه مزد و نوع قرار دادهای برده وار کاری خود درست از کار کشیده و تجمع کردند. اعتراض کارگران راه آهن بندرعباس وارد دومین روز خود شده است. کارگران راه آهن خراسان نیز روز گذشته تصمیم به اعتصاب و تجمع در محل کارشان را داشتند اما قبل از تجمع به آنها گفته شد که حقوق آنها پرداخت میشود. اما تا آخر وقت اداری خبری از پرداخت آن نشد و کارگران قرار تجمع برای امروز هشتم مرداد را گذاشتند. کارگران راه آهن کرج، اسلامشهر تهران، رباط کریم، احمد آباد رفسنجان، سیرجان هرمزگان و شهرهای خراسان از پنجم مردادماه دست از کار کشیده و تجمعاتی را برای تاکید بر خواستههای خود برپا کرده اند. از اعتصاب کارگران راه آهن و خواستههای آنها فعالانه حمایت کنیم.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۸ مرداد ۹۸، ۱۳۹۸، ۳۰ ژوئیه ۲۰۱۹

به حزب کمونیست کارگری بپیوندید!

افزایش حقوقها به بالای خط فقر هفت میلیونی و درمان رایگان تاکید کرده و خواستار یک زندگی انسانی هستند.

تجمع اعتراضی کارگران شهرداری لالی

روز ۷ مرداد کارگران شهرداری لالی (در خوزستان) در ادامه اعتراض نسبت به عدم پرداخت ۱۲ ماه حقوق به سمت دفتر امام جمعه ی این شهر حرکت کردند که با سد نیروی انتظامی روبرو شدند. اعتراض این کارگران ادامه دارد.

تجمع اعتراضی کارگران پخش فرآورده های نفتی ماهشهر

روز ۷ مرداد، ۳۰ نفر از کارگران پخش فرآورده های نفتی ماهشهر در اعتراض به عدم استخدام خود و گزینش های سفارشی دست به تجمع مقابل فرمانداری این شهرستان زدند. این کارگران بیش از ۴ سال است که در انبار پخش فرآورده های نفتی بندر ماهشهر به کار اشتغال دارند ولی هنوز به استخدام در نیامده اند.

انبار نوربخش ماهشهر سوخت مورد نیاز نیروگاه های سنندج، کرمانشاه، BOT شیراز، حافظ شیراز، سیکل ترکیبی کازرون، افق ماهشهر، گناوه و عسلویه را تامین می کند.

پیش بسوی اعتصابات سراسری

پیش بسوی ایجاد شوراهای

حزب کمونیست کارگری ایران

۸ مرداد ۱۳۹۸، ۳۰ ژوئیه ۲۰۱۹

سنندج به گلگشت رفته و با بدست گرفتن عکس بازداشت شدگان هفته تپه و اول مه، حمایت و همبستگی خود را با آنان اعلام کرده و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط این زندانیان شدند. کارزار برای آزادی بازداشت شدگان هفته تپه و اول ماه مه، کارزار علیه امنیتی کردن مبارزات و برای آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی، بخشی از مبارزات اجتماعی علیه سرکوبگریهای حکومت اسلامی است. باید وسیعا از این کارزارها حمایت و پشتیبانی کرد.

معلمان در حمایت از محمد حبیبی

روز ۶ مرداد، جمعی از معلمان برای پیگیری وضعیت محمد حبیبی به اداره آموزش و پرورش شهریار، اداره محل خدمت وی مراجعه کردند. در این پیگیری مشخص شد که وزارتخانه با درخواست مرخصی بدون حقوق وی مخالفت نموده است. این مخالفت به معنای زمینه چینی برای صدور حکم انفصال از خدمت محمد حبیبی است. قبلا نیز معلمان اعتراض خود را به حکم اخراج محمد حبیبی به اشکال مختلف و از جمله در تجمعات اعتراضی شان اعلام کرده اند. در این رابطه و همچنین با تاکید بر خواستهای دیگری، معلمان برای ساعت ده صبح چهارده مرداد به تجمع در مقابل مراکز آموزش و پرورش در ۹ استان فراخوان به تجمع داده اند. آزادی محمد حبیبی و تمامی معلمان زندانی و پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات یک خواست فوری آنهاست. علاوه بر آن معلمان بر تحصیل رایگان برای همه کودکان،

اعتصاب کارگران سیمان کارون، ادامه کارزار حمایت از بازداشت شدگان هفته تپه و اول ماه مه و دو خبر اعتراضی دیگر

سومین روز اعتصاب کارگران سیمان کارون

روز ۸ مرداد کارگران سیمان کارون برای سومین روز متوالی دست از کار کشیدند و در محل کارخانه تجمع کردند. اعتراض این کارگران به تبعیض فاحش در پرداخت حقوقهاست. علاوه بر اعتراض به پرداخت حقوق های بالا به نورچشمی ها این کارگران ۶ ماه دستمزدشان به تعویق افتاده است. طلب کارگران روزمزد به ۱۵ ماه می رسد. به گفته کارگران ده تا پانزده درصدی از کارکنان این کارخانه نورچشمی های مقاماتی چون بسیج و امام جمعه و دیگر مقامات حکومتی هستند که از حقوق ده میلیونی برخوردارند. باقی کارگران حدود یک میلیون و سیصد تومان مزد میگیرند که با برخی مزایا و اضافه کاری تا دو میلیون و دویست هزار تومان میرسد که چندین بار پایین تر از رقم خط فقر است. کارگران به این تبعیض ها و عدم پرداخت بوقع دستمزدها اعتراض دارند. در این شرکت حدود ۴۰۰ کارگر به کار اشتغال دارند که ۷۰ درصد آنان قرارداد موقت هستند.

کارگران و فعالین کارگری سنندج در حمایت از

بازداشت شدگان هفته تپه و اول مه

روز ۸ مرداد گروهی از کارگران و فعالین کارگری در

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

مرگ بر جمهوری اسلامی!